

De Europæiske Fællesskabers Tidende

ISSN 0378-6994

L 189

41. årgang

3. juli 1998

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EF) nr. 1412/98 af 2. juli 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 1

Kommissionens forordning (EF) nr. 1413/98 af 2. juli 1998 om ophævelse af forordning (EF) nr. 727/98 om suspension af visse indrømmelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1898/97 og (EF) nr. 1899/97 om gennemførelsesbestemmelser for henholdsvis svinekød og fjerkrækød og æg til den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 3066/95 3

★ Kommissionens forordning (EF) nr. 1414/98 af 2. juli 1998 om ændring af forordning (EF) nr. 1960/95 om midlertidige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med indgangspriser for druesaft og druemost og forordning (EF) nr. 2309/95 om overgangsforanstaltninger ved import af druesaft og druemost fra Cypern 4

Kommissionens forordning (EF) nr. 1415/98 af 2. juli 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug 6

Kommissionens forordning (EF) nr. 1416/98 af 2. juli 1998 om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn 8

Kommissionens forordning (EF) nr. 1417/98 af 2. juli 1998 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation 10

Kommissionens forordning (EF) nr. 1418/98 af 2. juli 1998 om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation 11

★ Rådets direktiv 98/45/EF af 24. juni 1998 om ændring af direktiv 91/67/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for afsætning af akvakulturdyr og -produkter 12

Rådet

98/414/EF:

- * Rådets afgørelse af 8. juni 1998 om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande 14

98/415/EF:

- * Rådets beslutning af 29. juni 1998 om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter 42

Meddelelse om ikrafttrædelse af interimsaftalen om handel og handelsanliggender med Den Kirgisiske Republik 44

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1412/98**af 2. juli 1998****om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager**

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelses-
bestemmelser til importordningen for frugt og
grøntsager ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2375/
96 ⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92
af 28. december 1992 om den regningsenhed og de
omregningskurser, der skal anvendes i den fælles land-
brugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/
95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af
gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale
handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved
import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er
anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste
importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i
forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i
tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT L 325 af 14. 12. 1996, s. 5.

⁽³⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. juli 1998 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)

KN-kode	Tredjelandskode ⁽¹⁾	Fast importværdi
0709 90 70	052	58,5
	999	58,5
0805 30 10	382	61,1
	388	60,7
	524	34,0
	528	65,8
	999	55,4
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	388	70,3
	400	86,1
	404	90,5
	508	96,5
	512	73,9
	524	67,6
	528	66,3
	804	106,0
	999	82,2
	999	82,2
0808 20 50	388	107,3
	512	89,0
	528	94,0
	999	96,8
0809 10 00	052	196,2
	064	152,3
	999	174,3
0809 20 95	052	324,4
	060	167,5
	064	164,2
	068	158,8
	400	284,1
	999	219,8
0809 30 10, 0809 30 90	052	151,9
	999	151,9
0809 40 05	624	272,0
	999	272,0

⁽¹⁾ Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 2317/97 (EFT L 321 af 22. 11. 1997, s. 19). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1413/98

af 2. juli 1998

om ophævelse af forordning (EF) nr. 727/98 om suspension af visse indrømmelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 1898/97 og (EF) nr. 1899/97 om gennemførelsesbestemmelser for henholdsvis svinekød og fjerkrækød og æg til den ordning, der er fastsat i Rådets forordning (EF) nr. 3066/95

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3066/95 af 22. december 1995 om visse indrømmelser i form af EF-toldkontingenter for en række landbrugsprodukter og om autonom og midlertidig tilpasning af visse landbrugsindrømmelser i Europaaftalerne for at tage hensyn til den landbrugsaftale, som er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens regi ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1595/97 ⁽²⁾, særlig artikel 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I Rådets forordning (EF) nr. 703/98 ⁽³⁾ om suspension af visse indrømmelser, der er fastsat i forordning (EF) nr. 3066/95, er der fastsat suspension af visse indrømmelser for visse produkter i sektoren for svinekød og sektoren for fjerkrækød; der er med Kommissionens forordning (EF)

nr. 727/98 ⁽⁴⁾ fastlagt gennemførelsesbestemmelser for denne suspension;

der er med Kommissionens forordning (EF) nr. 1406/98 ⁽⁵⁾ foretaget en ophævelse af de foranstaltninger, der er fastlagt i artikel 1 i forordning (EF) nr. 703/98; forordning (EF) nr. 727/98 bør derfor ophæves;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra de berørte forvaltningskomitéer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Forordning (EF) nr. 727/98 ophæves.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 328 af 30. 12. 1995, s. 31.

⁽²⁾ EFT L 216 af 8. 8. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 98 af 31. 3. 1998, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT L 100 af 1. 4. 1998, s. 49.

⁽⁵⁾ EFT L 188 af 2. 7. 1998, s. 25.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1414/98

af 2. juli 1998

om ændring af forordning (EF) nr. 1960/95 om midlertidige gennemførelsesbestemmelser for ordningen med indgangspriser for druesaft og druemost og forordning (EF) nr. 2309/95 om overgangsforanstaltninger ved import af druesaft og druemost fra Cypern

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 822/87
af 16. marts 1987 om den fælles markedsordning for
vin ⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2087/97 ⁽²⁾,
særlig artikel 53, stk. 3,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3290/94
af 22. december 1994 om de tilpasninger og overgangs-
foranstaltninger, der er nødvendige i landbrugssektoren
for gennemførelsen af de aftaler, som er indgået under de
multilaterale handelsforhandlinger i Uruguay-rundens
regi ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1161/97 ⁽⁴⁾,
særlig artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1960/95 ⁽⁵⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 1289/97 ⁽⁶⁾, blev der fastsat
overgangsforanstaltninger, gældende til 30. juni 1998, der
skal lette overgangen til den ordning med importpriskontrol
for druesaft og druemost, der følger af de aftaler, som
er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i
Uruguay-rundens regi; forordningen giver toldmyndighe-
derne mulighed for at sammenligne importpriserne med
de i den fælles toldtarif anførte indgangspriser for at
kunne fastslå, hvilken told der skal opkræves;

ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2309/95 ⁽⁷⁾,
ændret ved forordning (EF) nr. 1289/97, blev der fastsat
overgangsforanstaltninger, gældende til 30. juni 1998, der
skal lette overgangen til den ordning for import af drue-

saft og druemost fra Cypern, der følger af de aftaler, som
er indgået under de multilaterale handelsforhandlinger i
Uruguay-rundens regi, indtil der kan findes en endelig
løsning i forbindelse med associeringsaftalen mellem Det
Europæiske Fællesskab og Republikken Cypern;

perioden for vedtagelse af overgangsforanstaltninger blev
forlænget til den 30. juni 1999 ved Rådets forordning (EF)
nr. 1340/98 ⁽⁸⁾; overgangsforanstaltningerne i forordning
(EF) nr. 1960/95 og (EF) nr. 2309/95 bør derfor forlænges
til den 30. juni 1999, indtil der er vedtaget endelige
bestemmelser;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Vin —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 1960/95 foretages følgende ændrin-
ger:

- 1) I artikel 1 ændres »30. juni 1998« til »30. juni 1999«.
- 2) I artikel 4 ændres »30. juni 1998« til »30. juni 1999«.

Artikel 2

I artikel 2 i forordning (EF) nr. 2309/95 ændres »30. juni
1998« til »30. juni 1999«.

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 1. juli 1998.

⁽¹⁾ EFT L 84 af 27. 3. 1987, s. 1.

⁽²⁾ EFT L 292 af 25. 10. 1997, s. 1.

⁽³⁾ EFT L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽⁴⁾ EFT L 169 af 27. 6. 1997, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT L 189 af 10. 8. 1995, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT L 175 af 3. 7. 1997, s. 25.

⁽⁷⁾ EFT L 233 af 30. 9. 1995, s. 54.

⁽⁸⁾ EFT L 184 af 27. 6. 1998, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1415/98

af 2. juli 1998

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13 i forordning (EØF) nr. 1766/92
kan forskellen mellem noteringerne eller priserne på
verdensmarkedet for de produkter, der er nævnt i artikel 1
i forordningen, og priserne på disse produkter inden for
Fællesskabet udlignes ved en eksportrestitution;

restitutionerne skal fastsættes under hensyntagen til de
elementer, der er nævnt i artikel 1 i Kommissionens
forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse
gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF)
nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner
for korn samt om de foranstaltninger, der skal træffes
inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyr-
relser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/97⁽⁴⁾;

restitutionen for mel, grove gryn og fine gryn af hvede og
rug skal beregnes under hensyntagen til de kornmængder,
der er nødvendige til fremstilling af de pågældende varer;
disse mængder er fastsat i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller visse markeder kan
nødvendiggøre, at restitutionen for visse varer differen-
tieres efter deres bestemmelsessted;

restitutionen skal fastsættes mindst en gang om måneden;
den kan ændres inden for dette tidsrum;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende
markedsituation for korn, særlig på noteringerne eller
priserne på disse produkter inden for Fællesskabet og på
verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionen til de
beløb, som er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel i uforarbejdet stand af
de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr.
1766/92 nævnte produkter, undtagen malt, fastsættes til
de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. juli 1998 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for korn,
mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

(ECU/ton)			(ECU/ton)		
Produktkode	Bestemmelse ⁽¹⁾	Restitutionsbeløb	Produktkode	Bestemmelse ⁽¹⁾	Restitutionsbeløb
1001 10 00 9200	—	—	1101 00 11 9000	—	—
1001 10 00 9400	—	—	1101 00 15 9100	01	23,00
1001 90 91 9000	—	—	1101 00 15 9130	01	21,75
1001 90 99 9000	03	14,50	1101 00 15 9150	01	20,00
	02	0	1101 00 15 9170	01	18,50
1002 00 00 9000	03	25,00	1101 00 15 9180	01	17,25
	02	35,00	1101 00 15 9190	—	—
1003 00 10 9000	—	—	1101 00 90 9000	—	—
1003 00 90 9000	03	35,00	1102 10 00 9500	01	47,50
	02	0	1102 10 00 9700	—	—
1004 00 00 9200	—	—	1102 10 00 9900	—	—
1004 00 00 9400	—	—	1103 11 10 9200	—	— ⁽²⁾
1005 10 90 9000	—	—	1103 11 10 9400	—	— ⁽²⁾
1005 90 00 9000	03	26,00	1103 11 10 9900	—	—
	02	0	1103 11 90 9200	01	0 ⁽²⁾
1007 00 90 9000	—	—	1103 11 90 9800	—	—
1008 20 00 9000	—	—			

⁽¹⁾ Bestemmelserne er følgende:

01 Alle tredjelande

02 Andre tredjelande

03 Schweiz, Liechtenstein.

⁽²⁾ Når dette produkt indeholder presset groft mel, ydes der ingen restitution.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30. 7. 1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1416/98

af 2. juli 1998

om fastsættelse af det korrektionsbeløb, der anvendes på eksportrestitutionerne for korn

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 923/96⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 13, stk. 8, i forordning (EØF) nr.
1766/92 skal den eksportrestitution for korn, der gælder
på dagen for indgivelse af ansøgning om eksportlicens,
efter anmodning herom anvendes på en eksportforret-
ning, der skal gennemføres inden for licensens gyldig-
hedsperiode; i så fald kan restitutionsbeløbet korrigeres;

Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni
1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets
forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af
eksportrestitutioner for korn samt om de foranstaltninger,
der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af
markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 2052/97⁽⁴⁾, giver mulighed for at fastsætte et korrek-
tionsbeløb for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1,
litra c), i forordning (EØF) nr. 1766/92; dette korrek-
tionsbeløb skal beregnes under hensyntagen til de elementer,
der er anført i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1501/95;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på
visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere
korrektionsbeløbet efter bestemmelsesstedet;

korrektionsbeløbet skal fastsættes samtidig med restituti-
onen og efter samme procedure; det kan ændres inden for
tidsrummet mellem to fastsættelser;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte
repræsentative markedskurser anvendes til omregning af
det beløb, der er udtrykt i tredjelandenes valuta, og ligger
til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskur-
serne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for
anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev
fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/
93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 961/98⁽⁸⁾;

det følger af ovennævnte bestemmelser, at korrektionsbe-
løbet skal fastsættes som angivet i bilaget til denne forord-
ning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Det korrektionsbeløb, der anvendes på de forudfastsatte
eksportrestitutioner for de i artikel 1, stk. 1, litra a), b) og
c), i forordning (EØF) nr. 1766/92 nævnte produkter,
undtagen malt, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT L 135 af 8. 5. 1998, s. 5.

BILAG

til Kommissionens forordning af 2. juli 1998 om fastsættelse af de korrektionsbeløb, der skal anvendes på eksportrestitutionerne for korn

(ECU/ton)

Produktkode	Bestemmelse ⁽¹⁾	Løbende måned 7	1. term. 8	2. term. 9	3. term. 10	4. term. 11	5. term. 12	6. term. 1
1001 10 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 10 00 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 91 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1001 90 99 9000	01	0	-1,50	-3,50	-6,00	-7,50	—	—
1002 00 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1003 00 10 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1003 00 90 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1004 00 00 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1004 00 00 9400	01	0	0	0	0	0	—	—
1005 10 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1005 90 00 9000	01	0	0	0	0	0	—	—
1007 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1008 20 00 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 11 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 15 9100	01	0	0	0	-8,00	-8,00	—	—
1101 00 15 9130	01	0	0	0	-8,00	-8,00	—	—
1101 00 15 9150	01	0	0	0	-8,00	-8,00	—	—
1101 00 15 9170	01	0	0	0	-8,00	-8,00	—	—
1101 00 15 9180	01	0	0	0	-8,00	-8,00	—	—
1101 00 15 9190	—	—	—	—	—	—	—	—
1101 00 90 9000	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9500	01	0	0	0	0	0	—	—
1102 10 00 9700	—	—	—	—	—	—	—	—
1102 10 00 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9200	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9400	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 10 9900	—	—	—	—	—	—	—	—
1103 11 90 9200	01	0	0	0	0	0	—	—
1103 11 90 9800	—	—	—	—	—	—	—	—

(¹) Bestemmelserne er følgende:
01 Alle tredjelande.

NB: Zonerne er angivet i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 2145/92 (EFT L 214 af 30.7.1992, s. 20).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1417/98

af 2. juli 1998

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af byg inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1078/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92
af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning
(EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr.
1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt
angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de
foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i
tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved
forordning (EF) nr. 2052/97⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved
udførsel af byg til alle tredjelande blev åbnet ved
Kommissionens forordning (EF) nr. 1078/98⁽⁵⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at
Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter
proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92
kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution
under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning

(EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den
eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end
maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud
omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende
markedsituation for den pågældende kornart medfører, at
maksimumseksportrestitutionen fastsættes til det i artikel
1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 26. juni indtil den 2. juli
1998 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr.
1078/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimums-
eksportrestitutionen for byg til 44,96 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 20.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1418/98

af 2. juli 1998

om fastsættelse af maksimumsrestitutionen ved udførsel af blød hvede inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 af 30. juni 1992 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 923/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1501/95 af 29. juni 1995 om visse gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 1766/92 for så vidt angår ydelse af eksportrestitutioner for korn samt de foranstaltninger, der skal træffes inden for kornsektoren i tilfælde af markedsforstyrrelser⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2052/97⁽⁴⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

En licitation over restitutionen og/eller afgiften ved udførsel af blød hvede til alle tredjelande blev åbnet ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1079/98⁽⁵⁾;

i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1501/95 er det fastsat, at Kommissionen på grundlag af de meddelte bud efter proceduren i artikel 23 i forordning (EØF) nr. 1766/92 kan beslutte at fastsætte en maksimumseksportrestitution under hensyntagen til kriterierne i artikel 1 i forordning

(EF) nr. 1501/95; i dette tilfælde gives der tilslag til den eller de bydende, hvis bud er lig med eller lavere end maksimumsrestitutionen, og til de bydende, hvis bud omfatter en eksportafgift;

anvendelse af ovennævnte kriterier på den nuværende markedssituation for den pågældende kornart medfører, at maksimumsrestitutionen fastsættes til det i artikel 1 nævnte beløb;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For bud, der meddeles fra den 26. juni indtil den 2. juli 1998 inden for rammerne af den i forordning (EF) nr. 1079/98 omhandlede licitation, fastsættes maksimumsrestitutionen for blød hvede til 24,48 ECU/ton.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 3. juli 1998.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 2. juli 1998.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT L 181 af 1. 7. 1992, s. 21.

⁽²⁾ EFT L 126 af 24. 5. 1996, s. 37.

⁽³⁾ EFT L 147 af 30. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT L 287 af 21. 10. 1997, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT L 154 af 28. 5. 1998, s. 24.

RÅDETS DIREKTIV 98/45/EF

af 24. juni 1998

om ændring af direktiv 91/67/EØF om dyresundhedsmæssige betingelser for
afsætning af akvakulturdyr og -produkter

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved direktiv 91/67/EØF ⁽⁴⁾ er der fastsat fællesskabsregler for afsætning af akvakulturdyr bl.a. med henblik på at undgå spredningen af visse alvorlige sygdomme;

sygdomme, som er anført på liste III i bilag A til nævnte direktiv, herunder gyrodactylose, kan have alvorlige økonomiske følger, hvis de optræder i et område, der tidligere var fri for disse sygdomme;

det er derfor nødvendigt at undgå en spredning af disse sygdomme ved, at de gældende bestemmelser strammes;

det bør sikres, at markedsføring af fisk fra en ikke-godkendt zone ikke udgør en risiko for den gældende sundhedsstatus på usmittede brug, der ligger i en ikke-godkendt zone; dette kan opnås ved udstedelse af certifikater ved forsendelse til brug ved samhandelen inden for Fællesskabet;

visse bestemmelser vedrørende kontrolhyppighed, prøveudtagning og afprøvning i forbindelse med fiskesygdomme bør tilpasses de internationale normer —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 91/67/EØF ændres således:

1) Artikel 13, stk. 1 og 2, affattes således:

»1. En medlemsstat, der vurderer, at dens område er helt eller delvis frit for en af de sygdomme, der er nævnt i kolonne 1 i liste III i bilag A, sender det

fornødne bevismateriale til Kommissionen. Den skal især oplyse følgende:

— sygdommens art og sygdommens forløb på medlemsstatens område

— resultaterne af observationsprøver, der i givet fald er baseret på serologiske, virologiske, mikrobiologiske, patologiske eller parasitologiske resultater og på, at der er pligt til at anmelde sygdommen til de kompetente myndigheder

— observationstidens varighed

— de bestemmelser, der gør det muligt at kontrollere, at sygdommen ikke forekommer.

Kommissionen fastlægger efter proceduren i artikel 26 de generelle kriterier for at sikre ensartet gennemførelse af dette stykke.

2. Kommissionen gennemgår medlemsstatens bevismateriale og fastlægger efter proceduren i artikel 26 de zoner, der skal betragtes som fri for den pågældende sygdom, hvilke arter, der er modtagelige for den, samt de supplerende generelle eller begrænsede garantier, der kan kræves i forbindelse med indførelse af akvakulturdyr og -produkter i de pågældende zoner. Levende fisk eller krebsdyr og eventuelt deres æg og mælke, der er ført ind i disse zoner, skal være ledsaget af et transportdokument, som svarer til en model, der opstilles efter proceduren i artikel 26, og hvoraf det fremgår, at de opfylder de pågældende supplerende garantier.«

2) I artikel 16, stk. 1, tilføjes følgende punktum:

»Desuden opstiller Kommissionen efter proceduren i artikel 26 modeller for de certifikater, som skal ledsage akvakulturdyr, deres æg og mælke ved samhandelen mellem ikke-godkendte zoner inden for Fællesskabet for så vidt angår de sygdomme, der er anført på liste II i bilag A, samt træffer afgørelse om bestemmelserne for udvidelse af det edb-baserede kommunikationsnet mellem de kompetente veterinærmyndigheder (ANIMO) til også at omfatte samhandelen med ovennævnte dyr og produkter.«

⁽¹⁾ EFT C 242 af 21. 8. 1996, s. 9.

⁽²⁾ EFT C 362 af 2. 12. 1996, s. 314.

⁽³⁾ EFT C 56 af 24. 2. 1997, s. 28.

⁽⁴⁾ EFT L 46 af 19. 2. 1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 97/79/EF (EFT L 24 af 30. 1. 1998, s. 31).

3) I bilag B:

a) erstattes afsnit I, litra B, nr. 2), første punktum, af følgende:

»2) Alle akvakulturbedrug i kontinentalzonen er under tilsyn af de officielle tjenester. Der skal have været aflagt to sundhedskontrolbesøg hvert år to år i træk.«

b) affattes afsnit I, litra C, nr. 2), således:

»2) Der skal på alle brug aflægges to årlige sundhedskontrolbesøg i overensstemmelse med litra B, nr. 2); dette gælder ikke brug uden gydebestand, hvor der kun skal aflægges et årligt sundhedskontrolbesøg. Der vil dog blive udtaget prøver skiftevis i 50 % af fiskebrugene i kontinentalzonen hvert år.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden 1. juli 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 24. juni 1998.

På Rådets vegne

J. CUNNINGHAM

Formand

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 8. juni 1998

om Det Europæiske Fællesskabs ratifikation af aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande

(98/414/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 43 sammenholdt med artikel 228, stk. 3, første afsnit,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,
og

ud fra følgende betragtninger:

Fællesskabet har på havfiskeriområdet beføjelse til at vedtage foranstaltninger til bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne og til at indgå aftaler med tredjelande eller internationale organisationer;

Fællesskabet har undertegnet De Forenede Nationers havretskonvention, der forpligter kyststaterne og de stater, der driver højsøfiskeri, til at samarbejde om bevarelsen og forvaltningen af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande;

Fællesskabet har deltaget i internationale forhandlinger som led i De Forenede Nationers konference om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, der mandede ud i vedtagelse af aftalen, som Fællesskabet undertegnede den 27. juni 1996;

formålet med aftalen er at sikre langsigtet bevarelse og bæredygtig udnyttelse af fælles fiskebestande og stærkt

vandrende fiskebestande, bl.a. ved at styrke de internationale fiskeriorganisationer og det internationale samarbejde vedrørende disse bestande;

EF-fiskerne driver fiskeri efter disse bestande, og Fællesskabet har derfor interesse i at deltage aktivt i arbejdet i de regionale fiskeriorganisationer, som skal sørge for, at aftalen iværksættes;

aftalen er i henhold til artikel 1, stk. 2, artikel 38 og artikel 47 åben for Det Europæiske Fællesskabs ratifikation, jf. bestemmelserne i bilag IX til havretskonventionen;

både Fællesskabet og dets medlemsstater har kompetence på de områder, som aftalen dækker; det er derfor nødvendigt, at Fællesskabet og dets medlemsstater bliver kontraherende parter i aftalen samtidig, så de i de tilfælde, hvor der er kompetencedeling, sammen kan opfylde forpligtelserne i aftalen og sammen kan udøve de rettigheder, den giver, for at sikre ensartet anvendelse af aftalen i den fælles fiskeripolitik —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fiskebestande, der

⁽¹⁾ EFT C 367 af 5. 12. 1996, s. 24.

⁽²⁾ EFT C 167 af 2. 6. 1997, s. 126.

bevæger sig både inden for og uden for eksklusive økonomiske zoner (fælles bestande), og stærkt vandrende fiskebestande, ratificeres på Fællesskabets vegne.

Teksten til aftalen er knyttet som bilag A til denne afgørelse.

Artikel 2

1. Rådets formand deponerer på Fællesskabets vegne ratifikationsinstrumentet og den kompetenceerklæring, der er indeholdt i bilag B til denne afgørelse, samt de fortolkende erklæringer, der er indeholdt i bilag C til denne afgørelse, hos De Forenede Nationers generalsekretær, jf. artikel 38, 47 og 49 i aftalen.

2. Ratifikationsinstrumentet deponeres samtidig med alle medlemsstaternes ratifikationsinstrumenter. Medlemsstaterne bekræfter samtidig de erklæringer, som Fællesskabet har afgivet ved aftalens ratifikation.

Artikel 3

Når Fællesskabet er part i en tvist under aftalen, repræsenteres det af Kommissionen. Kommissionen rådfører sig inden ethvert skridt med medlemsstaterne, idet den dog iagttager de bindende procedurefrister.

Udfærdiget i Luxembourg, den 8. juni 1998.

På Rådets vegne

J. CUNNINGHAM

Formand

(OVERSÆTTELSE)

BILAG A

AFTALE

**om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede
Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrø-
rende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og
stærkt vandrende fiskebestande**

AFTALE

om gennemførelsen af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande

DE DELTAGENDE STATER I DENNE AFTALE —

SOM HENVISER til de relevante bestemmelser i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982,

SOM ER FAST BESLUTTET PÅ at sikre bevarelse på lang sigt og bæredygtig udnyttelse af fælles bestande og stærkt vandrende arter,

SOM ØNSKER at forbedre samarbejdet mellem staterne i dette øjemed,

SOM KRÆVER, at flagstater, havnestater og kyststater håndhæver de for sådanne bestande vedtagne bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger mere effektivt,

SOM ISÆR SØGER at løse de problemer, der er defineret i kapitel 17, programområde C, i agenda 21 vedtaget af De Forenede Nationers konference om miljø og udvikling, nemlig at forvaltningen af højsøfiskeriet er utilstrækkelig på mange områder, og at nogle ressourcer bliver overudnyttet, og som konstaterer, at der er problemer med ureguleret fiskeri, overforsyning med kapital, for store fiskerflåder, omflagning af fartøjer for at undgå kontrol, redskaber, der ikke er selektive nok, upålidelige databaser og utilstrækkeligt samarbejde mellem staterne,

SOM FORPLIGTER SIG til ansvarligt fiskeri,

SOM ER SIG BEVIDSTE, at det er nødvendigt at undgå negative indvirkninger på havmiljøet, at værne om den biologiske diversitet, at bevare de marine økosystemers integritet og at reducere risikoen for langsigtede eller irreversible virkninger af fiskeriet til det mindst mulige,

SOM ERKENDER, at det er nødvendigt med særlig assistance, herunder finansiel, videnskabelig og teknologisk assistance, således at udviklingslandene kan deltage effektivt i bevarelsen, forvaltningen og den bæredygtige udnyttelse af fælles bestande og stærkt vandrende bestande,

SOM ER OVERBEVIST OM, at en aftale om gennemførelse af de pågældende bestemmelser i konventionen vil være mest formålstjenlig og bidrage til at bevare fred og sikkerhed på internationalt plan,

SOM BEKRÆFTER, at den almindelige folkerets regler og principper fortsat skal være gældende for spørgsmål, som ikke er omfattet af konventionen eller denne aftale —

ER BLEVET ENIGE OM FØLGENDE:

DEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

*Artikel 1***Terminologi og anvendelsesområde**

1. I denne aftale forstås ved:

- a) »konventionen« De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982
- b) »bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger« foranstaltninger med henblik på bevarelse og forvaltning af en eller flere arter af marine levende ressourcer, der vedtages og anvendes i overensstemmelse med de relevante folkeretlige regler, som fremgår af konventionen og denne aftale

c) »fisk« også bløddyr og krebsdyr med undtagelse af dem, der tilhører sedentære arter som defineret i konventionens artikel 77

d) »arrangement« en kooperativ mekanisme etableret i overensstemmelse med konventionen og denne aftale af to eller flere stater bl.a. med henblik på fastsættelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i et lokalt eller regionalt område for en eller flere fælles fiskebestande eller stærkt vandrende fiskebestande.

2. a) »deltagende stater« stater, som har tiltrådt denne aftale, og over for hvem denne aftale er i kraft.

b) Denne aftale finder tilsvarende anvendelse:

- i) på de i konventionens artikel 305, stk. 1, litra c), d) og e), omhandlede enheder
- ii) med forbehold af artikel 47, på de i artikel 1 i bilag IX til konventionen omhandlede enheder, betegnet som »internationale organisationer«

som bliver parter i denne aftale, og i denne udstrækning omfatter udtrykket »deltagende stater« disse enheder.

3. Denne aftale finder tilsvarende anvendelse på andre fiskerienheder, hvis fartøjer driver fiskeri på det åbne hav.

vandrende fiskebestande i områder uden for national jurisdiktion, bortset fra at artikel 6 og 7 også gælder for bevarelse og forvaltning af sådanne fiskebestande inden for områder under national jurisdiktion, med forbehold af de forskellige retlige ordninger, som finder anvendelse inden for områder under national jurisdiktion og i områder uden for national jurisdiktion som fastsat i konventionen.

2. Når kyststater udøver deres suveræne rettigheder for så vidt angår efterforskning og udnyttelse, bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande i områder under national jurisdiktion, skal de anvende de generelle principper, der er anført i artikel 5, tilsvarende.

3. Staterne skal tage behørigt hensyn til udviklingslandenes respektive muligheder for at anvende artikel 5, 6 og 7 inden for områder under national jurisdiktion og til deres behov for assistance som omhandlet i denne aftale. Med henblik herpå finder del VII tilsvarende anvendelse på områder under national jurisdiktion.

Artikel 2

Formål

Denne aftale har til formål at sikre bevarelse på lang sigt og bæredygtig udnyttelse af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande gennem effektiv gennemførelse af konventionens bestemmelser.

Artikel 3

Anvendelse

1. Medmindre andet er fastsat, gælder denne aftale for bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt

Artikel 4

Forholdet mellem aftalen og konventionen

Intet i denne aftale tilsidesætter staternes rettigheder, jurisdiktion og pligter i henhold til konventionen. Denne aftale skal fortolkes og anvendes i relation til og på en måde, der er forenelig med konventionen.

DEL II

BEVARELSE OG FORVALTNING AF FÆLLES FISKEBESTANDE OG STÆRKT VANDRENDE FISKEBESTANDE

Artikel 5

Generelle principper

Med henblik på bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande skal kyststaterne og de stater, der driver fiskeri på det åbne hav, ved opfyldelsen af deres forpligtelse til samarbejde i overensstemmelse med konventionen:

- a) vedtage foranstaltninger til at sikre fælles fiskebestandes og stærkt vandrende fiskebestandes bæredygtighed på langt sigt og fremme optimal udnyttelse af disse
- b) sikre, at sådanne foranstaltninger baseres på det mest pålidelige videnskabelige materiale, der står til rådighed, og være udformet med henblik på at bevare eller genoprette fiskebestandene på niveauer, som kan give det største vedvarende udbytte, under hensyntagen til

relevante miljømæssige og økonomiske faktorer, herunder udviklingslandenes særlige behov, samt under hensyntagen til fiskerimønstre, fiskebestandenes indbyrdes afhængighed og almindeligt anbefalede internationale minimumsnormer, det være sig lokale, regionale eller globale

- c) anvende den præventive fremgangsmåde i overensstemmelse med artikel 6
- d) vurdere virkningerne af fiskeri, andre menneskelige aktiviteter og miljøfaktorer på målfiskebestande og arter tilhørende det samme økosystem eller tilknyttet eller afhængige af målfiskebestande
- e) i fornødent omfang vedtage bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for arter tilhørende det samme økosystem eller tilknyttet eller afhængige af målfiskebestandene, med henblik på at bevare eller genoprette fiskebestandene af sådanne arter over de niveauer, hvor deres reproduktion kan blive alvorligt truet

- f) begrænse forurening, affald, genudsætninger, fangster, der skyldes redskaber, som er gået tabt eller forladt, fangster af ikke-målarter, både fiskearter og andre arter (i det følgende benævnt »ikke-målarter«) og indvirkninger på tilknyttede eller afhængige arter, især udryddelsestruede arter, gennem foranstaltninger, der, så vidt det er praktisk muligt, omfatter udvikling og anvendelse af selektive, miljøvenlige og omkostnings-effektive fiskeredskaber og fangstteknikker
 - g) beskytte den biologiske diversitet i havmiljøet
 - h) træffe foranstaltninger til at hindre eller eliminere overfiskning og overskydende fiskerikapacitet og til at sikre, at fiskeriindsatsen ikke overstiger et niveau, der er uforeneligt med en bæredygtig udnyttelse af fiske-ressourcerne
 - i) tage hensyn til det ikke-industrielle fiskeris og subsistensfiskeriets interesser
 - j) rettidigt indsamle og udveksle fuldstændige og nøjagtige data om fiskeriaktiviteter vedrørende blandt andet fartøjspositioner, fangster af målarter og ikke-målarter og fiskeriindsats, jf. bilag I, samt oplysninger fra nationale og internationale forskningsprogrammer
 - k) fremme og gennemføre videnskabelig forskning og udvikle egnede teknologier til støtte for bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne, og
 - l) iværksætte og håndhæve bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger gennem effektiv overvågning og kontrol.
- b) anvende de retningslinjer, der er fastsat i bilag II, og på grundlag af de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger fastlægge bestandsspecifikke referencepunkter og de forholdsregler, der skal træffes, hvis disse overskrides
 - c) bl.a. tage hensyn til usikkerheden omkring fiskebestanden størrelse og produktivitet, referencepunkter, bestandssituation i forhold til sådanne referencepunkter, niveauer for og fordelingen af fiskeridødelighed og fiskeriaktiviteternes indvirkning på ikke-målarter og tilknyttede og afhængige arter samt eksisterende og forventede oceaniske, miljømæssige og socioøkonomiske forhold, og
 - d) udvikle dataindsamlings- og forskningsprogrammer til vurdering af fiskeriets indvirkning på ikke-målarter og tilknyttede eller afhængige arter og disses miljø og vedtage de planer, der er nødvendige til sikring af bevarelsen af sådanne arter og til beskyttelse af levesteder, der giver anledning til særlig bekymring.

4. Staterne skal tage skridt til at hindre, at referencepunkterne overskrides, når de er ved at være nået. Hvis de overskrides, skal staterne straks træffe de forholdsregler, der er fastlagt i henhold til stk. 3, litra b), med henblik på genoprettelse af fiskebestandene.

5. Hvis situationen for målfiskebestande eller ikke-målfiskebestande eller tilknyttede eller afhængige arter giver anledning til bekymring, skal staterne øge overvågningen af sådanne fiskebestande og arter for at få et overblik over deres situation og effektiviteten af bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne. De skal med jævne mellemrum tage disse foranstaltninger op til revision på baggrund af nye oplysninger.

6. Med hensyn til nye fiskerier eller forsøgsfiskeri vedtager staterne hurtigst muligt forebyggende bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, bl.a. begrænsninger af fangster og fiskeriindsats. Sådanne foranstaltninger skal forblive i kraft, indtil der er tilstrækkelige data til at danne grundlag for en vurdering af fiskeriets indvirkning på fiskebestandenes bæredygtighed på lang sigt, hvorefter der skal iværksættes bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger baseret på denne vurdering. Sidstnævnte foranstaltninger skal i givet fald give mulighed for en gradvis udvikling af fiskerierne.

7. Hvis et naturfænomen har en markant negativ indvirkning på situationen for fælles fiskebestande eller stærkt vandrende fiskebestande, skal staterne vedtage bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger som nødforanstaltning for at hindre, at fiskeriet øger denne negative indvirkning. Staterne skal også træffe sådanne nødforanstaltninger, når fiskeriaktiviteterne indebærer alvorlige trusler mod sådanne fiskebestandes bæredygtighed. Nødforanstaltninger skal være midlertidige og være baseret på de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger.

Artikel 6

Anvendelse af den præventive fremgangsmåde

1. Staterne skal i vid udstrækning anvende den præventive fremgangsmåde i forbindelse med bevarelse, forvaltning og udnyttelse af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande med henblik på at beskytte de levende marine ressourcer og bevare havmiljøet.
2. Staterne skal udvise større forsigtighed, når oplysningerne er usikre, upålidelige eller utilstrækkelige. Den omstændighed, at der ikke foreligger tilstrækkelige videnskabelige oplysninger, må ikke benyttes som grund til at udsætte eller undlade at træffe bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.
3. Ved iværksættelsen af den præventive fremgangsmåde skal staterne:
 - a) forbedre beslutningsstagningen med hensyn til bevarelsen og forvaltningen af fiskeressourcerne ved at indhente og udveksle de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger og iværksætte forbedrede teknikker til at imødegå risiko og usikkerhed

*Artikel 7***Indbyrdes forenelighed mellem bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger**

1. Med forbehold af kyststaternes suveræne rettigheder for så vidt angår efterforskning og udnyttelse, bevarelse og forvaltning af levende marine ressourcer inden for områder under national jurisdiktion som fastsat i konventionen og retten for statsborgere fra alle stater til at drive fiskeri på det åbne hav i overensstemmelse med konventionen:

- a) skal, for så vidt angår fælles fiskebestande, de berørte kyststater og de stater, hvis statsborgere befisker sådanne fiskebestande i det tilstødende område på det åbne hav, søge, enten direkte eller gennem de relevante mekanismer for samarbejde, som er omhandlet i del III, at nå til enighed om, hvilke foranstaltninger der er nødvendige med henblik på bevarelse af disse fiskebestande i det tilstødende område på det åbne hav
- b) skal, for så vidt angår stærkt vandrende fiskebestande, de berørte kyststater og andre stater, hvis statsborgere befisker sådanne fiskebestande i regionen, samarbejde, enten direkte eller gennem de relevante mekanismer for samarbejde, der er omhandlet i del III, med henblik på at sikre bevarelsen af og fremme den maksimale udnyttelse af sådanne fiskebestande i hele regionen, både inden for og uden for områder under national jurisdiktion.

2. Bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der fastsættes for det åbne hav og for områder under national jurisdiktion, skal være indbyrdes forenelige med henblik på at sikre bevarelsen og forvaltningen af de fælles fiskebestande og de stærkt vandrende fiskebestande i deres helhed. I dette øjemed er kyststaterne og de stater, der driver fiskeri på det åbne hav, forpligtet til at samarbejde med henblik på fastsættelse af indbyrdes forenelige foranstaltninger for sådanne fiskebestande. Ved fastsættelsen af forenelige bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger skal staterne:

- a) tage hensyn til de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som kyststaterne har vedtaget og anvender i overensstemmelse med konventionens artikel 61 med hensyn til de samme fiskebestande inden for områder under national jurisdiktion, og sikre, at de foranstaltninger, der fastsættes med hensyn til sådanne fiskebestande på det åbne hav, ikke underminerer effektiviteten af sådanne foranstaltninger
- b) tage hensyn til tidligere vedtagne foranstaltninger, der er fastsat og anvendes for det åbne hav i overensstemmelse med konventionen med hensyn til de samme fiskebestande af de berørte kyststater og de stater, der driver fiskeri på det åbne hav
- c) tage hensyn til tidligere vedtagne foranstaltninger, der er fastsat og anvendes i overensstemmelse med konventionen med hensyn til de samme fiskebestande af en lokal eller regional fiskeriforvaltningsorganisation eller et lokalt eller regionalt fiskeriforvaltningsarrangement

- d) tage hensyn til fiskebestandenes biologiske enhed og deres øvrige biologiske karakteristika og til sammenhængen mellem fiskebestandenes udbredelse, fiskerierne og de særlige geografiske forhold i den berørte region, herunder også til, i hvor stort omfang fiskebestandene forefindes og befiskes i områder under national jurisdiktion
- e) tage hensyn til, i hvilket omfang henholdsvis kyststaterne og de stater, der driver fiskeri på det åbne hav, er afhængige af de pågældende fiskebestande, og
- f) sikre, at sådanne foranstaltninger ikke får negative indvirkninger på de levende marine ressourcer som helhed.

3. Staterne skal i forbindelse med deres forpligtelse til et samarbejde bestræbe sig mest muligt på at nå til enighed om indbyrdes forenelige bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger inden for en rimelig tid.

4. Hvis der ikke opnås enighed inden for en rimelig tid, kan enhver af de berørte stater påberåbe sig de procedurer for bilæggelse af tvister, der er omhandlet i del VIII.

5. Indtil der er opnået enighed om indbyrdes forenelige bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, skal de berørte stater i forståelse og samarbejde med hinanden bestræbe sig mest muligt på at indgå foreløbige arrangementer af praktisk art. Hvis de berørte stater ikke er i stand til at nå til enighed om sådanne arrangementer, kan enhver af disse stater med henblik på fastsættelse af foreløbige foranstaltninger forelægge tvisten for en domstol i overensstemmelse med de procedurer for bilæggelse af tvister, der er omhandlet i del VIII.

6. Foreløbige arrangementer eller foranstaltninger, der iværksættes eller fastsættes i henhold til stk. 5, skal tage hensyn til bestemmelserne i denne del, skal tage alle de berørte staters rettigheder og forpligtelser behørigt i betragtning, må ikke bringe opnåelsen af en endelig aftale om indbyrdes forenelige bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger i fare eller vanskeliggøre en sådan, og har ikke nogen indflydelse på det endelige resultat af eventuelle procedurer for bilæggelse af tvister.

7. Kyststaterne skal med regelmæssige mellemrum, enten direkte eller gennem de relevante lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer eller på anden hensigtsmæssig måde, give de stater, der driver fiskeri på det åbne hav i det lokale eller regionale område, meddelelse om, hvilke foranstaltninger de har vedtaget for fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande i områder under deres nationale jurisdiktion.

8. Stater, der driver fiskeri på det åbne hav, skal med regelmæssige mellemrum, enten direkte eller gennem de relevante lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer eller på anden hensigtsmæssig måde, meddele andre interesserede stater, hvilke foranstaltninger de har vedtaget til regulering af aktiviteter, der udøves af fartøjer, der fører deres flag, og som befisker sådanne fiskebestande på det åbne hav.

DEL III

MEKANISMER FOR INTERNATIONALT SAMARBEJDE OM FÆLLES FISKEBESTANDE OG STÆRKT VANDRENDE FISKEBESTANDE

Artikel 8

Samarbejde om bevarelse og forvaltning

1. Kyststater og stater, der driver fiskeri på det åbne hav, skal i overensstemmelse med konventionen søge at samarbejde om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, enten direkte eller gennem de relevante lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer, under hensyn til de særlige forhold i det lokale eller regionale område, med henblik på at sikre bevarelse og forvaltning af sådanne fiskebestande.

2. Staterne skal straks indlede egentlige konsultationer, navnlig når der er tegn på, at fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande trues af overudnyttelse, eller når der er et nyt fiskeri på sådanne fiskebestande under udvikling. I dette øjemed kan der på anmodning af en af de interesserede stater indledes konsultationer med henblik på at etablere passende arrangementer til at sikre bevarelse og forvaltning af fiskebestandene. Indtil der er opnået enighed om sådanne arrangementer, skal staterne overholde bestemmelserne i denne aftale og handle loyalt og under behørig hensyntagen til andre staters rettigheder, interesser og forpligtelser.

3. Når lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer har kompetence til at fastsætte bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for bestemte fælles fiskebestande eller stærkt vandrende fiskebestande, skal de stater, der driver fiskeri på fiskebestandene på det åbne hav, og de berørte kyststater opfylde deres forpligtelse til samarbejde ved at blive medlemmer af sådanne organisationer eller deltagere i sådanne arrangementer eller ved at acceptere at anvende de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er fastsat af sådanne organisationer eller arrangementer. Stater med en reel interesse i de pågældende fiskerier kan blive medlemmer af sådanne organisationer eller deltagere i sådanne arrangementer. Betingelserne for at deltage i sådanne organisationer eller arrangementer må ikke udelukke sådanne stater fra medlemskab eller deltagelse; de må heller ikke anvendes på en måde, der medfører forskelsbehandling af en stat eller en gruppe af stater, der har en reel interesse i de pågældende fiskerier.

4. Kun de stater, som er medlemmer af en sådan organisation eller deltagere i et sådant arrangement, eller som har accepteret at anvende de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er fastsat af en sådan organisation eller af sådant arrangement, har adgang til de fiskeressourcer, som disse foranstaltninger finder anvendelse på.

5. Når der ikke findes nogen lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer til at fastsætte bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for en given fælles fiskebestand eller stærkt vandrende fiskebestand, skal de berørte kyststater og stater, der på det åbne hav driver fiskeri på en sådan bestand i det lokale eller regionale område, samarbejde om at oprette en sådan organisation eller indgå andre passende arrangementer for at sikre bevarelse og forvaltning af en sådan bestand, ligesom de skal deltage i arbejdet i organisationen eller arrangementet.

6. En stat, der har til hensigt at foreslå, at der træffes forholdsregler af en mellemstatslig organisation med kompetence med hensyn til levende ressourcer, bør, når sådanne forholdsregler kan få en markant indvirkning på bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der allerede er fastsat af en kompetent lokal eller regional fiskeriforvaltningsorganisation eller et lokalt eller regionalt fiskeriforvaltningsarrangement, føre konsultationer gennem organisationen med dennes medlemmer eller gennem arrangementet med dets deltagere. Sådanne konsultationer skal om muligt finde sted, inden forslaget forelægges for den mellemstatslige organisation.

Artikel 9

Lokale og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og -arrangementer

1. Ved oprettelsen af lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og ved indgåelsen af lokale eller regionale fiskeriforvaltningsarrangementer vedrørende fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande skal staterne bl.a. nå til enighed om:

- hvilke fiskebestande bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne finder anvendelse på under hensyn til de berørte fiskebestandes biologiske karakteristika og til de pågældende fiskeriers art
- anvendelsesområdet under hensyn til artikel 7, stk. 1, og de særlige forhold i det lokale eller regionale område, herunder socio-økonomiske, geografiske og miljømæssige faktorer
- forholdet mellem arbejdet i den nye organisation eller det nye arrangement og allerede eksisterende fiskeriforvaltningsorganisationers eller -arrangementers opgaver, mål og aktiviteter, og
- de mekanismer, hvorigennem organisationen eller arrangementet vil indhente videnskabelig rådgivning og vurdere bestandssituationen, herunder i givet fald oprettelse af et videnskabeligt rådgivende organ.

2. Stater, der samarbejder om etablering af lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer, skal give andre stater, som vides at have en reel interesse i sådanne organisationer eller arrangementer, meddelelse om et sådant samarbejde.

Artikel 10

Lokale og regionale fiskeriforvaltningsorganisationers og -arrangementers opgaver

Ved opfyldelsen af deres forpligtelse til samarbejde gennem, lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer skal staterne:

- a) nå til enighed om og overholde bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger til sikring af fælles fiskebestandes og stærkt vandrende fiskebestandes bæredygtighed på lang sigt
- b) i det nødvendige omfang nå til enighed om partsrettigheder som f.eks. tildelinger af tilladte fangstmængder eller fiskeriindsatsniveauer
- c) vedtage og anvende alle generelt anbefalede, internationale minimumsnormer for ansvarlig udøvelse af fiskeri
- d) indhente og evaluere videnskabelig rådgivning, vurdere bestandssituationen og fiskeriets indvirkning på ikke-målarter og tilknyttede eller afhængige arter
- e) nå til enighed om normer for indsamling, rapportering, efterprøvning og udveksling af data om fiskeriet på de pågældende fiskebestande
- f) indsamle og udbrede nøjagtige og fuldstændige statistiske data som beskrevet i bilag I, til sikring af, at den bedste videnskabelige viden står til rådighed; oplysningerne skal i det fornødne omfang behandles som fortrolige
- g) fremme og gennemføre videnskabelige vurderinger af fiskebestandene og relevant forskning og udbrede resultaterne heraf
- h) etablere passende samarbejdsmekanismer til effektiv kontrol, overvågning og håndhævelse
- i) nå til enighed om, hvordan man kan tilgodese fiskeriinteresserne hos nye medlemmer af organisationen eller nye deltagere i arrangementet
- j) nå til enighed om beslutningstagningsprocedurer, som kan lette en rettidig og effektiv vedtagelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger

- k) fremme en fredelig bilæggelse af tvister i overensstemmelse med del VIII
- l) sikre, at de berørte nationale organer og erhvervsgrene samarbejder fuldt ud om at gennemføre organisationens eller arrangementets henstillinger eller beslutninger, og
- m) sørge for en passende information om de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er truffet af organisationen eller arrangementet.

Artikel 11

Nye medlemmer eller deltagere

Ved fastlæggelsen af arten og omfanget af de partsrettigheder, der skal tildeles nye medlemmer af en lokal eller regional fiskeriforvaltningsorganisation eller nye deltagere i et lokalt eller regionalt fiskeriforvaltningsarrangement skal staterne bl.a. tage hensyn til:

- a) situationen for fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande og det eksisterende fiskeriindsatsniveau i fiskeriet
- b) nye og eksisterende medlemmers eller deltageres respektive interesser, fiskerimønstre og fangstmetoder
- c) nye og eksisterende medlemmers eller deltageres respektive bidrag til bevarelse og forvaltning af fiskebestandene, til indsamling og tilvejebringelse af nøjagtige data og gennemførelse af videnskabelig forskning vedrørende fiskebestandene
- d) behovene hos de kystfiskersamfund, som hovedsageligt er afhængige af fiskeri på fiskebestandene
- e) behovene hos kyststater, hvis økonomi i overvældende grad er afhængig af udnyttelsen af levende marine ressourcer, og
- f) interesserne hos de udviklingslande i det lokale eller regionale område, i hvis nationale jurisdiktionsområder fiskebestandene også forekommer.

Artikel 12

Gennemskuelighed i lokale og regionale fiskeriforvaltningsorganisationers og -arrangementers aktiviteter

1. Staterne skal sørge for gennemskuelighed i beslutningstagningen og andre aktiviteter, der gennemføres af lokale og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og -arrangementer.

2. Repræsentanter fra andre mellemstatslige organisationer og repræsentanter fra ikke-statslige organisationer, der beskæftiger sig med fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, skal have mulighed for at deltage i møder, der afholdes af lokale og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og -arrangementer, som observatører eller i givet fald på anden måde i overensstemmelse med den pågældende organisations eller det pågældende arrangements procedurer. Sådanne procedurer må ikke være overdrevent restriktive i så henseende. Sådanne mellemstatslige organisationer og ikke-statslige organisationer skal i rette tid have adgang til sådanne organisationers og arrangementers dossierer og rapporter under iagttagelse af procedurereglerne om adgangen hertil.

Artikel 13

Styrkelse af eksisterende organisationer og arrangementer

Staterne skal samarbejde om at styrke eksisterende lokale og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og -arrangementer med henblik på at forbedre disses effektivitet i forbindelse med fastsættelse og gennemførelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

Artikel 14

Indsamling og tilvejebringelse af oplysninger og samarbejde om videnskabelig forskning

1. Staterne skal sørge for, at fiskerfartøjer, der fører deres flag, meddeler de oplysninger, der er nødvendige for opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne aftale. I dette øjemed skal staterne i overensstemmelse med bilag I:

- a) indsamle og udveksle videnskabelige, tekniske og statistiske data vedrørende fiskerier på fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande
- b) sørge for, at de indsamlede data er tilstrækkeligt detaljerede til at lette en effektiv vurdering af fiskebestanden og meddeles så betids, at de kan opfylde de krav, der stilles af de lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer
- c) træffe passende foranstaltninger til at efterprøve nøjagtigheden af sådanne data.

2. Staterne skal enten direkte eller gennem lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer samarbejde om:

- a) at vedtage dataspecifikationer og aftale, i hvilket format data skal meddeles til sådanne organisationer eller arrangementer, under hensyn til fiskebestandenes art og fiskerierne på disse fiskebestande
- b) at udvikle og udveksle analyseteknikker og metoder til vurdering af fiskebestande med henblik på forbedring af foranstaltningerne til bevarelse og forvaltning af

fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

3. I overensstemmelse med konventionens kapitel XIII skal staterne enten direkte eller gennem kompetente internationale organisationer samarbejde om at styrke den videnskabelige forskningskapacitet på fiskeriområdet og at fremme videnskabelig forskning vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande til gavn for alle. I dette øjemed skal en stat eller den kompetente internationale organisation, der gennemfører sådan forskning i områder uden for national jurisdiktion, aktivt fremme offentliggørelse og udbredelse til alle interesserede stater af resultaterne af denne forskning og oplysninger vedrørende forskningens mål og metoder og i det omfang, det er muligt gøre det lettere for videnskabsmænd fra disse stater at deltage i en sådan forskning.

Artikel 15

Lukkede og delvis lukkede havområder

Ved gennemførelsen af denne aftale i et lukket eller delvis lukket havområde skal staterne tage hensyn til de særlige naturforhold i dette havområde, ligesom de skal handle på en måde, der er forenelig med konventionens kapitel IX og andre relevante bestemmelser heri.

Artikel 16

Områder på det åbne hav, der på alle sider er omgivet af et område under en enkelt stats nationale jurisdiktion

1. Stater, der befisker fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande i et område på det åbne hav, der på alle sider er omgivet af et område under en enkelt stats jurisdiktion, og sidstnævnte stat skal samarbejde om at fastsætte bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for disse fiskebestande i områder på det åbne hav. Under hensyn til de særlige naturforhold i området skal staterne drage omsorg for at fastsætte forenelige bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for sådanne fiskebestande i henhold til artikel 7. Foranstaltninger, der træffes for det åbne hav, skal fastsættes under hensyn til kyststatens rettigheder, forpligtelser og interesser i henhold til konventionen, skal være baseret på de bedste foreliggende videnskabelige oplysninger og skal også fastsættes under hensyn til eventuelle bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som kyststaten i overensstemmelse med konventionens artikel 61 har vedtaget og anvender med hensyn til de samme fiskebestande i området under national jurisdiktion. Staterne skal også nå til enighed om kontrol-, overvågnings- og håndhævelsesforanstaltninger, der kan sikre, at bevarelses- og forvaltningsforanstaltningerne for det åbne hav overholdes.

2. I henhold til artikel 8 skal staterne handle loyalt og bestræbe sig mest muligt på hurtigt at nå til enighed om de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der skal anvendes i forbindelse med fiskeriaktiviteter i det i stk. 1 omhandlede område. Hvis de berørte fiskeristater og kyststaten ikke inden for en rimelig tid er i stand til at nå til enighed om sådanne foranstaltninger, skal de, jf. stk. 1,

anvende artikel 7, stk. 4, 5 og 6, vedrørende midlertidige arrangementer eller foranstaltninger. Indtil der fastsættes sådanne foreløbige arrangementer eller foranstaltninger, skal de berørte stater træffe foranstaltninger for fartøjer, der fører deres flag, således at disse ikke driver fiskeri, som vil kunne underminere de berørte fiskebestande.

DEL IV

IKKE-MEDLEMMER OG IKKE-DELTAGERE

Artikel 17

Ikke-medlemmer af organisationer og ikke-deltagere i arrangementer

1. En stat, som ikke er medlem af en lokal eller regional fiskeriforvaltningsorganisation eller ikke er deltager i et lokalt eller regionalt fiskeriforvaltningsarrangement, og som ikke på anden måde accepterer at anvende de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er fastsat af en sådan organisation eller ved et sådant arrangement, er ikke fritaget fra forpligtelsen til i overensstemmelse med konventionen og denne aftale at samarbejde om bevarelse og forvaltning af de berørte fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

2. En sådan stat må ikke tillade fartøjer, der fører dens flag, at drive fiskeri på fælles fiskebestande eller stærkt vandrende fiskebestande, for hvilke der er fastsat bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger af en sådan organisation eller ved et sådant arrangement.

3. Stater, som er medlemmer af en lokal eller regional fiskeriforvaltningsorganisation eller deltager i et lokalt

eller regionalt fiskeriforvaltningsarrangement, skal individuelt eller i fællesskab anmode de fiskerienheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 3, og som har fiskerfartøjer i det pågældende område, om at samarbejde fuldt ud med en sådan organisation eller et sådant arrangement om gennemførelsen af de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, organisationen eller arrangementet har fastsat, med henblik på at opnå den videst mulige faktiske anvendelse af sådanne foranstaltninger på fiskeriaktiviteterne i det pågældende område. Sådanne fiskerienheders fordele ved at deltage i fiskeriet skal stå i et rimeligt forhold til deres tilsagn om at overholde bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for fiskebestandene.

4. Stater, som er medlemmer af en sådan organisation eller deltager i et sådant arrangement, skal udveksle oplysninger om fiskeriaktiviteter, der udøves af fartøjer, hvis flagstater hverken er medlemmer af organisationen eller deltager i arrangementet, og som driver fiskeri på de pågældende fiskebestande. De skal tage forholdsregler, der er forenelige med denne aftale og folkeretten, til at hindre sådanne fartøjer i at udøve aktiviteter, som underminerer effektiviteten af lokale eller regionale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

DEL V

FLAGSTATENS FORPLIGTELSE

Artikel 18

Flagstatens forpligtelser

1. En stat, hvis fartøjer driver fiskeri på det åbne hav, skal træffe de nødvendige foranstaltninger til at sikre, at fartøjer, der fører dens flag, overholder lokale og regionale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og at sådanne fartøjer ikke indleder aktiviteter, som underminerer sådanne foranstaltningers effektivitet.

2. En stat må kun give fartøjer, der fører dens flag, tilladelse til at drive fiskeri på det åbne hav, når den er i stand til over for sådanne fartøjer effektivt at varetage sit ansvar i henhold til konventionen og denne aftale.

3. Foranstaltninger, som en stat skal træffe over for fartøjer, der fører dens flag, skal omfatte:

- a) kontrol med sådanne fartøjer på det åbne hav ved hjælp af fiskerilicenser eller fiskeritilladelser i overensstemmelse med gældende procedurer, der er vedtaget på lokalt, regionalt eller globalt plan
- b) fastsættelse af forskrifter:
 - i) der indeholder betingelser for licenser og tilladelser, som er tilstrækkelige til at opfylde alle flagstatens lokale, regionale og globale forpligtelser
 - ii) der forbyder fiskeri på det åbne hav for fartøjer, der ikke har behørig licens eller tilladelse til at fiske, og forbyder fartøjers fiskeri på det åbne hav, hvis dette ikke sker i overensstemmelse med betingelserne i en licens eller en tilladelse

- iii) der pålægger fartøjer, der driver fiskeri på det åbne hav, altid at medføre licensen eller tilladelsen om bord og på anmodning at fremvise den ved inspektion, der foretages af en behørigt autoriseret person, og
 - iv) som sikrer, at fartøjer, der fører dens flag, ikke driver fiskeri uden tilladelse i områder henhørende under andre staters nationale jurisdiktion
- c) etablering af et nationalt register over fiskerfartøjer med tilladelse til at drive fiskeri på det åbne hav, idet direkte interesserede stater på anmodning skal have adgang til oplysningerne i et sådant register under iagttagelse af flagstatens nationale lovgivning om videregivelse af sådanne oplysninger
- d) krav om mærkning af fiskerfartøjer og fiskeredskaber med henblik på identifikation i overensstemmelse med ensartede og internationalt anerkendte fartøjs- og redskabsmærkningssystemer som f.eks. FAO's standardspecifikationer for mærkning og identifikation af fiskerfartøjer
- e) krav om registrering og rettidig rapportering af fartøjspositioner, fangster af målarter og ikke-målarter, fiskeriindsats og andre relevante fiskeridata i overensstemmelse med lokale, regionale og globale standarder for indsamling af sådanne data
- f) krav om kontrol af fangster af målarter og ikke-målarter ved hjælp af observatørprogrammer, inspektionsordninger, losserapporter, overvågning af omladninger og kontrol af landede fangster samt markedsstatistikker
- g) kontrol og overvågning af sådanne fartøjer og af disses fiskeri og dertil knyttede aktiviteter bl.a. gennem:
- i) iværksættelse af nationale inspektionsordninger og lokale og regionale ordninger for samarbejde om håndhævelse i henhold til artikel 21 og 22, med krav om, at sådanne fartøjer skal tillade, at behørigt autoriserede inspektører fra andre stater får adgang til fartøjet
 - ii) iværksættelse af nationale observatørprogrammer og lokale og regionale observatørprogrammer, i hvilke flagstaten deltager, med krav om, at sådanne fartøjer skal give observatører fra andre stater adgang til at udføre de opgaver, der er vedtaget i programmet, og
 - iii) udvikling og gennemførelse af fartøjsovervågningssystemer, herunder i givet fald satellittransmissionssystemer i overensstemmelse med eventuelle nationale programmer og programmer, som der lokalt, regionalt eller globalt er opnået enighed om blandt de berørte stater
- h) regulering af omladninger på det åbne hav, så det sikres, at effektiviteten af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger ikke undermineres, og
- i) regulering af fiskeriaktiviteter for at sikre overholdelse af lokale, regionale eller globale foranstaltninger, herunder foranstaltninger, der tager sigte på at reducere fangsterne af ikke-målarter.
4. Når der eksisterer en lokalt, regionalt eller globalt vedtaget gældende ordning for kontrol og overvågning, skal staterne sørge for, at de foranstaltninger, de pålægger fartøjer, som fører deres flag, er forenelige med den pågældende ordning.

DEL VI

OVERHOLDELSE OG HÅNDHÆVELSE

Artikel 19

Overholdelse og håndhævelse fra flagstaternes side

1. Staterne skal sikre, at fartøjer, der fører deres flag, overholder lokale og regionale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande. I dette øjemed skal den enkelte stat:
- a) håndhæve sådanne foranstaltninger, uanset hvor overtrædelserne forekommer
 - b) straks foretage en fuldstændig undersøgelse af enhver påstået overtrædelse af lokale eller regionale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, hvilket kan omfatte fysisk inspektion af de pågældende fartøjer, og hurtigst muligt orientere den stat, der har fremsat
 - c) kræve, at fartøjer, der fører dens flag, giver oplysninger til undersøgelsesmyndigheden om fartøjsposition, fangster, fiskeredskaber, fiskeri og dertil knyttede aktiviteter i det område, hvor en overtrædelse påstås at have fundet sted
 - d) hvis den finder, at der foreligger tilstrækkeligt bevis for en påstået overtrædelse, indbringe sagen for sine myndigheder med henblik på straks at indlede retsforfølgning i overensstemmelse med den nationale lovgivning og i givet fald tilbageholde det berørte fartøj

e) når det efter den nationale lovgivning er fastslået, at et fartøj har været involveret i en alvorlig overtrædelse af sådanne foranstaltninger, sørge for, at fartøjet ikke driver fiskeri på det åbne hav, før alle de sanktioner, der i forbindelse med overtrædelsen er pålagt af flagstaten, er blevet overholdt.

2. Alle undersøgelser og retsforfølgningen skal gennemføres hurtigst muligt. Sanktionerne for overtrædelser skal være af en sådan strenghed, at de effektivt sikrer overholdelse, modvirker overtrædelser, uanset hvor de finder sted, og fratager de skyldige de fordele, de har opnået ved deres ulovlige aktiviteter. De foranstaltninger, der gælder for fartøjsførere og andre officerer på fiskerfartøjer, skal bl.a. omfatte bestemmelser, gennem hvilke tilladelse til at gøre tjeneste som fartøjsførere eller officerer på sådanne fartøjer kan afslås, trækkes tilbage eller suspenderes.

Artikel 20

Internationalt samarbejde om håndhævelse

1. Staterne skal, enten direkte eller gennem lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer, samarbejde om at sikre overholdelse og håndhævelse af lokale og regionale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

2. En flagstat, der foretager en undersøgelse af en påstået overtrædelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for fælles fiskebestande eller stærkt vandrende fiskebestande, kan anmode om bistand fra en hvilken som helst anden stat, hvis samarbejde kan være nyttigt i forbindelse med undersøgelsen. Alle stater skal søge at efterkomme rimelige anmodninger fremsat af en flagstat i forbindelse med sådanne undersøgelser.

3. En flagstat kan foretage sådanne undersøgelser direkte i samarbejde med andre interesserede stater eller gennem den berørte lokale eller regionale forvaltningsorganisation eller det berørte lokale eller regionale forvaltningsarrangement. Oplysninger om undersøgelsesforløb og resultater skal stilles til rådighed for alle stater, der har interesse i eller påvirkes af den påståede overtrædelse.

4. Staterne skal være hinanden behjælpelige med at identificere fartøjer, der ifølge indberetninger har udøvet aktiviteter, der underminerer effektiviteten af lokale, regionale eller globale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

5. Staterne skal, i det omfang det er tilladt ifølge nationale love og forskrifter, etablere arrangementer med henblik på at stille bevismateriale vedrørende påståede overtrædelser af sådanne foranstaltninger til rådighed for anklagemyndigheden i andre stater.

6. Når der er rimelig grund til at tro, at et fartøj på det åbne hav har drevet ulovligt fiskeri i et område under en kyststats jurisdiktion, skal fartøjets flagstat på anmodning af den berørte kyststat straks og fuldt ud undersøge sagen. Flagstaten skal samarbejde med kyststaten om at træffe passende håndhævelsesforanstaltninger i sådanne tilfælde og kan give kyststatens myndigheder tilladelse til at borde og inspicere fartøjet på det åbne hav. Dette stykke indskrænker ikke anvendelsen af konventionens artikel 111.

7. Deltagende stater, som er medlemmer af en lokal eller regional fiskeriforvaltningsorganisation eller deltagere i et lokalt eller regionalt fiskeriforvaltningsarrangement, kan træffe forholdsregler i overensstemmelse med folkeretten, bl.a. ved at følge lokale eller regionale procedurer fastlagt i dette øjemed med henblik på at hindre fartøjer, der har udøvet aktiviteter, som underminerer effektiviteten af eller på anden måde overtræder de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er fastlagt af den pågældende organisation eller det pågældende arrangement, i at drive fiskeri på det åbne hav i det lokale eller regionale område, indtil flagstaten har truffet passende forholdsregler.

Artikel 21

Lokalt og regionalt samarbejde om håndhævelse

1. I et område på det åbne hav, der er omfattet af en lokal eller regional fiskeriforvaltningsorganisation eller et lokalt eller regionalt fiskeriforvaltningsarrangement, kan en deltagende stat, som er medlem af en sådan organisation eller deltager i et sådant arrangement, gennem sine behørigt autoriserede inspektører i overensstemmelse med stk. 2 borde og inspicere fiskerfartøjer, der fører en anden deltagende stats flag, uanset om sidstnævnte deltagende stat også er medlem af organisationen eller deltager i arrangementet, med henblik på at sikre overholdelse af de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, der er fastsat af den pågældende organisation eller det pågældende arrangement.

2. Staterne skal gennem lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer fastlægge procedurer for bording og inspektion i henhold til stk. 1 samt procedurer til gennemførelse af andre bestemmelser i denne artikel. Sådanne procedurer skal være forenelige med denne artikel og de grundlæggende procedurer, der er fastlagt i artikel 22, og må ikke give anledning til forskelsbehandling af ikke-medlemmer af organisationen eller ikke-deltagere i arrangementet. Bording og inspektion og eventuelle andre derpå følgende håndhævelsesaktioner skal gennemføres i overensstemmelse med sådanne procedurer. Staterne skal i det fornødne omfang informere om de procedurer, der fastlægges i henhold til dette stykke.

3. Hvis en organisation eller et arrangement ikke inden for to år efter vedtagelsen af denne aftale har etableret sådanne procedurer, skal bording og inspektion i henhold

til stk. 1 og eventuelle derpå følgende håndhævelsesforanstaltninger, indtil sådanne procedurer bliver fastlagt, gennemføres i overensstemmelse med denne artikel og de grundlæggende procedurer, der er fastlagt i artikel 22.

4. Inden inspicierende stater træffer forholdsregler i henhold til denne artikel, skal de, enten direkte eller gennem den berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisation eller det lokale eller regionale fiskeriforvaltningsarrangement, underrette alle stater, hvis fartøjer driver fiskeri på det åbne hav i det lokale eller regionale område, om, hvilken form for identifikation deres behørigt autoriserede inspektører er forsynet med. Fartøjer, der anvendes til bording og inspektion, skal være forsynet med ydre kendemærker, hvoraf det tydeligt fremgår, at de er i statens tjeneste. Ved tiltrædelsen af denne aftale skal enhver stat udpege en kompetent myndighed, der kan modtage meddelelser i henhold til denne artikel, og staten skal give underretning om udpegelsen gennem den relevante lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisation eller det relevante lokale eller regionale fiskeriforvaltningsarrangement.

5. Når der efter bording og inspektion af et fartøj er åbenbar grund til at antage, at et fartøj har udøvet en aktivitet, der er i modstrid med de i stk. 1 omhandlede bevarings- og forvaltningsforanstaltninger, skal den inspicierende stat i givet fald sikre sig bevismaterialet og hurtigst muligt give flagstaten meddelelse om den påståede overtrædelse.

6. Flagstaten skal reagere på den i stk. 5 omhandlede meddelelse inden for tre arbejdsdage efter modtagelsen eller inden for en eventuel anden frist, der er foreskrevet i procedurer, som er fastlagt i overensstemmelse med stk. 2, og skal enten:

- a) hurtigst muligt opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 19 til at foretage undersøgelser og, hvis bevismaterialet berettiger hertil, træffe håndhævelsesaktioner over for fartøjet, idet den i så fald straks underretter den inspicierende stat om resultatet af undersøgelserne og af eventuelle håndhævelsesaktioner, eller
- b) bemyndige den inspicierende stat til at foretage undersøgelserne.

7. Når flagstaten bemyndiger den inspicierende stat til at undersøge en påstået overtrædelse, skal den inspicierende stat hurtigst muligt underrette flagstaten om undersøgelsesresultaterne. Flagstaten skal, hvis bevismaterialet berettiger dertil, opfylde sine forpligtelser til at tage håndhævelsesaktioner over for fartøjet. Subsidiært kan flagstaten bemyndige den inspicierende stat til at iværksætte sådanne håndhævelsesaktioner over for fartøjet, som flagstaten specificerer, og som er forenelige med flagstatens rettigheder og forpligtelser i henhold til denne aftale.

8. I tilfælde, hvor der efter bording og inspektion er åbenbar grund til at antage, at et fartøj har begået en alvorlig overtrædelse, og flagstaten enten har undladt at

reagere eller undladt at træffe forholdsregler i henhold til stk. 6 eller 7, kan inspektørerne forblive om bord og sikre sig bevismaterialet, og de kan kræve, at fartøjsføreren er behjælpelig med yderligere undersøgelser, om nødvendigt ved straks at sejle fartøjet til den nærmeste egnede havn eller til en eventuel anden havn, der er fastsat i procedurer, som er fastlagt i overensstemmelse med stk. 2. Den inspicierende stat skal straks meddele flagstaten navnet på den havn, som fartøjet skal sejle til. Den inspicierende stat og flagstaten og i givet fald havnestaten skal tage de nødvendige skridt til at sikre, at der stilles de nødvendige faciliteter til rådighed for besætningsmedlemmerne, uanset disses nationalitet.

9. Den inspicierende stat skal give flagstaten og den berørte organisation eller deltagerne i det berørte arrangement meddelelse om resultaterne af eventuelle yderligere undersøgelser.

10. Den inspicierende stat skal pålægge sine inspektører at overholde almindeligt anerkendte internationale forskrifter, procedurer og fremgangsmåder i forbindelse med fartøjets og besætningens sikkerhed, at begrænse forstyrrelserne af fiskeriet mest muligt og så vidt muligt at undgå aktioner, som vil kunne forringe kvaliteten af ombordværende fangster. Den inspicierende stat skal sørge for, at bordingen og inspektionen ikke gennemføres på en måde, der må betragtes som chikane over for fiskerfartøjet.

11. I denne artikel forstås ved en alvorlig overtrædelse:

- a) at fiske uden gyldig licens eller tilladelse udstedt af flagstaten i overensstemmelse med artikel 18, stk. 3, litra a)
- b) at undlade at foretage nøjagtige optegnelser af fangstdata og fangstrelaterede data, som kræves af den relevante lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisation eller af det relevante lokale eller regionale fiskeriforvaltningsarrangement, eller alvorlig fejlrapportering af fangster, der er i modstrid med en sådan organisations eller et sådant arrangements fangstrapporteringskrav
- c) at fiske i et fredet område, at fiske i en fredningsperiode eller at fiske uden kvote eller efter opfiskning af en kvote, der er fastsat af den berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisation eller det berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsarrangement
- d) at drive direkte fiskeri efter en bestand, for hvilken der gælder et moratorium eller et fiskeriforbud
- e) at anvende forbudte fiskeredskaber
- f) at forfalske eller skjule et fiskerfartøjs mærker, identitet eller registrering
- g) at skjule, foretage ændringer af eller bortskaffe bevismateriale i forbindelse med en undersøgelse
- h) at begå flere overtrædelser, som sammen udgør en alvorlig tilsidesættelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, eller

- i) at begå andre overtrædelser, som eventuelt er specificeret i procedurer, der er fastlagt af den berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisation eller det berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsarrangement.

12. Uanset denne artikels øvrige bestemmelser kan flagstaten når som helst tage skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 19 med hensyn til en påstået overtrædelse. Hvis fartøjet er under den inspicerende stats kontrol, skal den inspicerende stat på anmodning af flagstaten frigive fartøjet til flagstaten sammen med alle oplysninger om undersøgelsens forløb og resultater.

13. Denne artikel berører ikke flagstatens ret til at træffe foranstaltninger herunder strafferetlig forfølgning i overensstemmelse med sin lovgivning.

14. Denne artikel finder tilsvarende anvendelse på bording og inspektion foretaget af en deltagende stat, som er medlem af en lokal eller regional fiskeriforvaltningsorganisation eller deltager i et lokalt eller regionalt fiskeriforvaltningsarrangement, og som har åbenbar grund til at antage, at et fiskerfartøj, der fører en anden deltagende stats flag, i det område på det åbne hav, der hører ind under en sådan organisation eller et sådant arrangement, har udøvet en aktivitet, der er i modstrid med de i stk. 1 omhandlede relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, og et sådant fartøj efterfølgende, i løbet af den samme fangstrejse, er sejlet ind i et område, der henhører under den inspicerende stats nationale jurisdiktion.

15. Når en lokal eller regional fiskeriforvaltningsorganisation eller et lokalt eller regionalt fiskeriforvaltningsarrangement har fastlagt en alternativ mekanisme, der effektivt varetager dens medlemmers respektive dets deltageres forpligtelse i henhold til denne aftale til at sikre overholdelse af de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, der er fastlagt af organisationen eller arrangementet, kan medlemmer af en sådan organisation eller deltagere i et sådant arrangement aftale at begrænse anvendelsen af stk. 1 indbyrdes med hensyn til de bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, som er fastlagt for det berørte område på det åbne hav.

16. Når en anden stat end flagstaten træffer forholdsregler over for fartøjer, der har udøvet aktiviteter, som er i modstrid med lokale eller regionale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger, skal disse forholdsregler stå i et rimeligt forhold til overtrædelsens grovhed.

17. I tilfælde, hvor der er rimelig grund til at formode, at et fiskerfartøj på det åbne hav er uden nationalitet, kan en stat borde og inspicere fartøjet. Når bevismaterialet berettiger dertil, kan staten træffe passende forholdsregler i overensstemmelse med folkeretten.

18. Staterne er ansvarlige for skade eller tab, som de har forårsaget i forbindelse med aktioner i henhold til

denne artikel, når sådanne aktioner er ulovlige eller går ud over det, der på grundlag af de forhåndenværende oplysninger med rimelighed kan betragtes som nødvendigt for at gennemføre denne artikels bestemmelser.

Artikel 22

Grundlæggende procedurer for bording og inspektion i henhold til artikel 21

1. Den inspicerende stat skal sikre, at dens behørigt autoriserede inspektører:

- fremviser deres legitimation for fartøjets fører og fremlægger en kopi af teksten til de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger eller de regler og forskrifter, der i henhold til disse foranstaltninger er gældende i det pågældende område på det åbne hav
- foranlediger underretning af flagstaten på tidspunktet for bording og inspektion
- ikke hindrer fartøjsføreren i at kommunikere med flagstatens myndigheder under bording og inspektion
- giver en kopi af rapporten om bordingen og inspektionen til fartøjsføreren og til flagstatens myndigheder, idet eventuelle indsigelser eller erklæringer, som fartøjsføreren måtte ønsket medtaget, optages heri
- straks forlader fartøjet efter inspektionens afslutning, hvis de ikke finder noget bevis for en alvorlig overtrædelse, og
- undgår magtanvendelse, medmindre det er nødvendigt for at sikre inspektørernes sikkerhed, eller inspektørerne hindres i udførelsen af deres opgaver. Graden af magtanvendelse må ikke gå ud over det, der med rimelighed kan betragtes som nødvendigt under de foreliggende omstændigheder.

2. Den inspicerende stats behørigt autoriserede inspektører har bemyndigelse til at inspicere fartøjet, dets licens, redskaber, udstyr, optegnelser, faciliteter, fisk og fiskeprodukter samt de nødvendige dokumenter til efterprøvning af, om fartøjet overholder de relevante bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger.

3. Flagstaten skal sikre, at fartøjsførerne:

- accepterer bordingen og er inspektørerne behjælpelige med at borde hurtigt og risikofrit
- samarbejder og er behjælpelige ved inspektioner af fartøjet, der gennemføres efter disse procedurer
- ikke lægger hindringer i vejen for, truer eller er til gene for inspektørerne, når disse udfører deres opgaver
- gør det muligt for inspektørerne at kommunikere med flagstatens og den inspicerende stats myndigheder under bordingen og inspektionen
- stiller rimelige faciliteter til rådighed for inspektørerne, herunder i givet fald kost og indkvartering, og
- er inspektørerne behjælpelige med at forlade fartøjet risikofrit.

4. Hvis føreren af et fartøj afslår at acceptere bording og inspektion i overensstemmelse med denne artikel og artikel 21, skal flagstaten, undtagen i tilfælde hvor det i overensstemmelse med almindeligt anerkendte internationale forskrifter, procedurer og fremgangsmåder i forbindelse med sikkerheden på havet er nødvendigt at udsætte bording og inspektion, påbyde fartøjsføreren straks at underkaste sig bording og inspektion, og hvis fartøjsføreren ikke efterkommer et sådant påbud, suspendere fartøjets tilladelse til at drive fiskeri og beordre fartøjet til straks at vende tilbage til havn. Flagstaten skal underrette den inspicerende stat om, hvilke forholdsregler den har truffet, hvis de i dette stykke omhandlede omstændigheder forekommer.

Artikel 23

Foranstaltninger truffet af en havnestat

1. En havnestat har ret og pligt til at træffe foranstaltninger i overensstemmelse med folkeretten med henblik på at fremme effektiviteten af lokale, regionale og globale

bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger. Når en havnestat træffer sådanne foranstaltninger, må den ikke hverken formelt eller reelt forskelsbehandle en bestemt stats fartøjer.

2. En havnestat kan bl.a. inspicere dokumenter, fiskeredskaber og fangster om bord på fiskerfartøjer, når sådanne fartøjer frivilligt befinder sig i dens havne eller ved dens offshore-terminaler.

3. Staterne kan vedtage forskrifter, der giver de berørte nationale myndigheder bemyndigelse til at forbyde landinger og omladninger, når det er fastslået, at fangsten er taget på en måde, som underminerer effektiviteten af lokale, regionale og globale bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for det åbne hav.

4. Intet i denne artikel berører staternes udøvelse af deres suverænitæt over havne på deres område i overensstemmelse med folkeretten.

DEL VII

UDVIKLINGSLANDENES BEHOV

Artikel 24

Anerkendelse af udviklingslandenes særlige behov

1. Staterne skal fuldt ud anerkende udviklingslandenes særlige behov i forbindelse med bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande og udvikling af fiskerierne efter sådanne fiskebestande. I dette øjemed skal staterne yde udviklingslandene bistand, enten direkte eller gennem De Forenede Nationers Udviklingsprogram, De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation eller andre af De Forenede Nationers særorganisationer, Den Globale Miljøfacilitet, Kommissionen for Bæredygtig Udvikling eller andre relevante internationale og regionale organisationer og organer.

2. Når staterne opfylder deres forpligtelse til at samarbejde om fastsættelse af bevarelses- og forvaltningsforanstaltninger for fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, skal de tage hensyn til udviklingslandenes særlige behov, især:

- a) sårbarheden hos udviklingslande, som er afhængige af udnyttelsen af levende marine ressourcer, bl.a. til at dække hele eller dele af deres befolknings fødevarebehov
- b) nødvendigheden af at undgå negative indvirkninger på og sikre adgang til fiskerierne for subsistensfiskere,

småfiskere og kvindelige fiskeriarbejdere, samt den indfødte befolkning i visse udviklingslande, især mindre østater, og

- c) nødvendigheden af at sikre, at sådanne foranstaltninger ikke fører til, at der, direkte eller indirekte, pålægges udviklingslandene en uforholdsmæssig stor byrde i form af bevarelsesforanstaltninger.

Artikel 25

Former for samarbejde med udviklingslande

1. Staterne skal, enten direkte eller gennem lokale, regionale eller globale organisationer, samarbejde med henblik på:

- a) at sætte udviklingslandene, især de mindst udviklede af dem og små østater, bedre i stand til at bevare og forvalte fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande og at udvikle deres egne fiskerier efter sådanne fiskebestande
- b) at hjælpe udviklingslandene, især de mindst udviklede af dem og små østater, så de bliver i stand til at deltage i fiskerierne på det åbne hav efter sådanne fiskebestande, bl.a. ved at lette dem adgangen til sådanne fiskerier, jf. dog artikel 5 og 11, og

- c) at lette udviklingslandenes deltagelse i lokale og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og -arrangementer.

2. Samarbejdet med udviklingslandene med de formål, der er omhandlet i denne artikel, omfatter ydelse af økonomisk bistand, støtte til udvikling af de menneskelige ressourcer, faglig bistand, teknologioverførsel, bl.a. gennem ordninger med fællesforetagender, og rådgivnings- og konsulenttjenester.

3. En sådan bistand skal bl.a. specifikt være rettet mod:

- a) forbedret bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande gennem indsamling, rapportering, efterprøvning, udveksling og analyse af fiskeridata og fiskerirelaterede oplysninger
- b) bestandsvurdering og videnskabelig forskning
- c) kontrol, overvågning, overholdelse og håndhævelse, herunder uddannelse og opbygning af kapacitet på

lokalt niveau, udvikling og finansiering af nationale og regionale observatørprogrammer og adgang til teknologi og udstyr.

Artikel 26

Særlig bistand til gennemførelsen af denne aftale

1. Staterne skal samarbejde om at oprette særlige fonde med henblik på at bistå udviklingslandene i gennemførelsen af denne aftale, bl.a. bistand til udviklingslande til dækning af udgifterne til retssager i forbindelse med bilæggelse af eventuelle tvister, som de måtte være part i.

2. Staterne og de internationale organisationer skal bistå udviklingslandene med at oprette nye lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer eller med at styrke eksisterende organisationer eller arrangementer med henblik på forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

DEL VIII

FREDELIG BILÆGGELSE AF TVISTER

Artikel 27

Forpligtelse til at bilægge tvister med fredelige midler

Staterne er forpligtet til at bilægge deres tvister ved forhandlig, undersøgelse, mægling, forlig, voldgift, domsafgørelse, forelæggelse for regionale institutioner eller arrangementer, eller ved andre fredelige midler efter deres eget valg.

Artikel 28

Forebyggelse af tvister

Staterne skal samarbejde om at forebygge tvister. I dette øjemed skal staterne nå til enighed om effektive og hurtige beslutningstagningsprocedurer inden for lokale og regionale fiskeriforvaltningsorganisationer og -arrangementer, og de skal i det fornødne omfang styrke eksisterende beslutningstagningsprocedurer.

Artikel 29

Twister af teknisk art

Når en tvist vedrører et spørgsmål af teknisk art, kan staterne forelægge tvisten for et ad hoc-ekspertpanel, som de selv opretter. Panelet skal rådføre sig med de berørte stater og søge at bringe tvisten til ophør hurtigst muligt uden at anvende bindende procedurer for bilæggelse af tvister.

Artikel 30

Procedurer for bilæggelse af tvister

1. De bestemmelser vedrørende bilæggelse af tvister, der er fastsat i konventionens kapitel XV, finder tilsvarende anvendelse på tvister mellem deltagende stater i denne aftale, hvad angår fortolkning eller anvendelse af denne aftale, uanset om de også er deltagende stater i konventionen.

2. De bestemmelser vedrørende bilæggelse af tvister, der er fastsat i konventionens kapitel XV, finder tilsvarende anvendelse på tvister mellem deltagende stater i denne aftale, hvad angår fortolkning eller anvendelse af en lokal, regional eller global fiskeriaftale om fælles fiskebestande eller stærkt vandrende fiskebestande, som de er part i, herunder tvister om bevarelse og forvaltning af sådanne fiskebestande, uanset om de også er deltagende stater i konventionen.

3. En procedure, der er accepteret af en deltagende stat i denne aftale og konventionen i henhold til konventionens artikel 287, finder anvendelse på bilæggelse af tvister omhandlet i denne del, medmindre den pågældende deltagende stat ved undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen af denne aftale eller når som helst derefter i henhold til artikel 287 har accepteret en anden procedure for bilæggelse af tvister omhandlet i denne del.

4. En deltagende stat i denne aftale, som ikke er deltagende stat i konventionen, skal ved undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen af denne aftale eller når som helst derefter ved en skriftlig erklæring frit kunne vælge

en eller flere af de fremgangsmåder, der er fastsat i artikel 287, stk. 1, i konventionen, med henblik på bilæggelse af tvister omhandlet i denne del. Artikel 287 finder anvendelse på en sådan erklæring og på enhver tvist, som en sådan stat er part i, men som ikke er omfattet af en gældende erklæring. Med henblik på mægling og voldgift i overensstemmelse med konventionens bilag V, VII og VIII har en sådan stat ret til udnævne forligsmænd, voldgiftsmænd og eksperter, der skal optages på de lister, der er omhandlet i artikel 2 i bilag V, artikel 2 i bilag VII og artikel 2 i bilag VIII med henblik på bilæggelse af tvister omhandlet i denne del.

5. En domstol, for hvilken der er indbragt en tvist omhandlet i denne del, skal anvende bestemmelserne i konventionen, denne aftale og enhver relevant lokal, regional eller global fiskeriaftale samt almindeligt anerkendte normer for bevarelse og forvaltning af levende marine ressourcer og andre folkeretlige regler, der ikke er uforenelige med konventionen, med henblik på sikre bevarelsen af de pågældende fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

2. Med forbehold af konventionens artikel 290, kan den domstol, for hvilken tvisten er blevet indbragt i henhold til denne del, foreskrive sådanne foreløbige foranstaltninger, som den efter omstændighederne anser for passende med henblik på at bevare de respektive rettigheder hos parterne i tvisten eller at forebygge skade på de pågældende fiskebestande, samt under de omstændigheder, der omhandles i artikel 7, stk. 5, og artikel 16, stk. 2.

3. En deltagende stat i denne aftale, som ikke er deltagende stat i konventionen, kan fremsætte en erklæring om, at den internationale havretsdomstol, uanset konventionens artikel 290, stk. 5, ikke er berettiget til foreskrive, ændre eller tilbagekalde foreløbige foranstaltninger uden den pågældende stats samtykke.

Artikel 32

Artikel 31

Foreløbige foranstaltninger

1. Indtil en tvist er bilagt i overensstemmelse med denne del, skal parterne i tvisten gøre alt for at indgå foreløbige arrangementer af praktisk art.

Begrænsninger i anvendelsen af procedurerne for bilæggelse af tvister

Konventionens artikel 297, stk. 3, finder også anvendelse på denne aftale.

DEL IX

IKKE-PARTER I DENNE AFTALE

Artikel 33

Ikke-parter i denne aftale

1. Deltagende stater skal tilskynde ikke-parter i denne aftale til at blive parter i denne og til at vedtage love og forskrifter, der er forenelige med aftalens bestemmelser.

2. Deltagende stater skal træffe foranstaltninger, der er forenelige med denne aftale og folkeretten med henblik på at hindre fartøjer, der fører ikke-parters flag, i at udøve aktiviteter, der underminerer en effektiv gennemførelse af denne aftale.

DEL X

GOD TRO OG MISBRUG AF RETTIGHEDER

Artikel 34

God tro og misbrug af rettigheder

De deltagende stater i denne aftale forpligter sig til i god tro at opfylde de forpligtelser, som de har påtaget sig i henhold til denne aftale, samt til at udøve de rettigheder, som er anerkendt i denne aftale, på en måde, som ikke indebærer misbrug af rettigheder.

DEL XI

ANSVAR OG ERSTATNING

*Artikel 35***Ansvar og erstatning**

De deltagende stater er ifølge folkerettens regler erstatningsansvarlige for skade eller tab, som de har forvoldt i forbindelse med denne aftale.

DEL XII

REVISIONSKONFERENCE

*Artikel 36***Revisionskonference**

1. Fire år efter denne aftales ikrafttræden skal FN's Generalsekretær indkalde en konference med henblik på en vurdering af, om aftalen er effektiv med hensyn til at sikre bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande. Generalsekretæren skal til konferencen indbyde alle deltagende stater og sådanne stater og enheder, som er berettigede til at blive part i denne aftale, samt mellemstatslige og ikke-statslige organisationer, der er berettigede til at deltage som observatører.
2. Konferencen skal vurdere, om bestemmelserne i denne aftale er fyldestgørende, og om nødvendigt stille forslag om, hvordan disse bestemmelser kan skærpes med hensyn til deres indhold og fremgangsmåderne for deres gennemførelse, således at de bedre kan bidrage til at løse eventuelle vedvarende problemer omkring bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

DEL XIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

*Artikel 37***Undertegnelse**

Denne aftale skal stå åben for undertegnelse af alle stater og de andre enheder, der er omhandlet artikel 1, stk. 2, litra b), og skal forblive åben for undertegnelse i FN's hovedsæde i tolv måneder fra den 4. december 1995.

*Artikel 38***Ratifikation**

Denne aftale skal ratificeres af staterne og de andre enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b). Ratifikationsinstrumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers Generalsekretær.

*Artikel 39***Tiltrædelse**

Denne konvention skal stå åben for tiltrædelse af staterne og de andre enheder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, litra b). Tiltrædelsesinstrumenterne skal deponeres hos De Forenede Nationers Generalsekretær.

*Artikel 40***Ikrafttræden**

1. Denne aftale træder i kraft tredive dage efter deponeringen af det tredivte ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.
2. For enhver stat eller enhed, som ratificerer eller tiltræder denne aftale efter deponeringen af det tredivte ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument, skal aftalen træde i kraft på den tredivte dag efter deponeringen af dens ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.

*Artikel 41***Foreløbig anvendelse**

1. Denne aftale skal anvendes foreløbigt af en stat eller enhed, som indvilliger i dens foreløbige anvendelse ved at give depositaren skriftlig meddelelse herom. En sådan foreløbig anvendelse får virkning fra datoen for modtagelsen af meddelelsen.

2. En stats eller enheds foreløbige anvendelse ophører ved denne aftales ikrafttræden for den pågældende stat eller enhed eller ved den pågældende stats eller enheds skriftlige meddelelse til depositaren om, at den har til hensigt at bringe den foreløbige anvendelse til ophør.

Artikel 42

Forbehold og undtagelser

Der kan ikke tages forbehold over for eller gøres undtagelser fra denne aftale.

Artikel 43

Erklæringer og udtalelser

Artikel 42 afskærer ikke en stat eller enhed fra, i forbindelse med undertegnelsen, ratifikationen eller tiltrædelsen af denne aftale, at fremsætte erklæringer eller udtalelser, uanset disses formulering eller betegnelse, bl.a. med henblik på en harmonisering af dens love og forskrifter med denne aftale, forudsat at sådanne erklæringer og udtalelser ikke tager sigte på at udelukke eller ændre retsvirkningen af denne aftale i forhold til den pågældende stat eller enhed.

Artikel 44

Forholdet til andre aftaler

1. Denne aftale ændrer ikke de deltagende staters rettigheder eller forpligtelser ifølge andre aftaler, som er forenelige med denne aftale, og som ikke griber ind i de andre deltagende staters rettigheder eller forpligtelser i henhold til denne aftale.

2. To eller flere deltagende stater kan indgå aftaler, som ændrer eller suspenderer anvendelsen af bestemmelser i denne aftale, og som alene skal gælde for deres indbyrdes forhold, forudsat at sådanne aftaler ikke vedrører en bestemmelse, fra hvilken en afvigelse er uforenelig med den effektive gennemførelse af denne aftales hensigt og formål, og yderligere forudsat at sådanne aftaler ikke berører anvendelsen af de grundlæggende principper, som er udtrykt heri, samt at bestemmelserne i sådanne aftaler ikke griber ind i de andre deltagende staters udøvelse af deres rettigheder eller opfyldelse af deres forpligtelser i henhold til denne aftale.

3. Deltagende stater, som har til hensigt at indgå en aftale som omhandlet i stk. 2, skal gennem depositaren for denne aftale underrette de øvrige deltagende stater om deres hensigt om at indgå aftalen og om den ændring eller suspension af aftalen, som den indebærer.

Artikel 45

Ændringer

1. En deltagende stat kan ved skriftlig meddelelse til De Forenede Nationers Generalsekretær foreslå ændringer i denne aftale og anmode om en indkaldelse af en konference

til behandling af sådanne foreslåede ændringer. Generalsekretæren skal udsende sådanne meddelelser til samtlige deltagende stater. Såfremt mindst halvdelen af de deltagende stater inden for seks måneder fra datoen for udsendelsen af meddelelsen har afgivet et positivt svar på anmodningen, skal generalsekretæren indkalde konferencen.

2. På den ændringskonference, der er indkaldt i henhold til stk. 1, finder samme beslutningsprocedure anvendelse som på De Forenede Nationers konference om fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande, medmindre andet besluttet af konferencen. Konferencen skal bestræbe sig mest muligt på at opnå enighed om enhver ændring ved konsensus, og der bør ikke finde afstemning sted om forslagene, før enhver mulighed for konsensus er udtømt.

3. Vedtagne ændringer af denne aftale er åbne for undertegnelse af de deltagende stater ved De Forenede Nationers hovedsæde i tolv måneder fra datoen for deres vedtagelse, medmindre andet er bestemt i selve ændringen.

4. Artikel 38, 39, 47 og 50 finder anvendelse på alle ændringer til denne aftale.

5. Ændringer til denne aftale træder i kraft for de deltagende stater, som ratificerer eller tiltræder dem, på den tredivte dag efter deponeringen af ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenterne for to tredjedele af de deltagende stater. Derefter træder ændringen for enhver deltagende stat, som ratificerer eller tiltræder en ændring efter deponeringen af det krævede antal ratifikations- eller tiltrædelsesinstrumenter, i kraft på den tredivte dag efter deponeringen af dens ratifikations- eller tiltrædelsesinstrument.

6. En ændring kan indeholde en bestemmelse om, at der til dens ikrafttrædelse kræves et mindre eller større antal ratifikationer eller tiltrædelser end fastsat i denne artikel.

7. En stat, som bliver deltager i denne aftale efter ikrafttrædelsen af ændringer i overensstemmelse med stk. 5, skal, forudsat at vedkommende stat ikke giver udtryk for en anden hensigt:

- a) betragtes som værende deltager i denne aftale i dens ændrede form, og
- b) betragtes som deltager i den uændrede aftale i forhold til enhver deltagende stat, som ikke er bundet af ændringen.

Artikel 46

Opsigelse

1. En deltagende stat kan ved skriftlig meddelelse til De Forenede Nationers Generalsekretær opsig denne aftale og kan anføre årsagen hertil. Undladelse af at anføre årsagen berører ikke opsigelsens gyldighed. Opsigelsen får virkning et år efter modtagelsen af meddelelsen, medmindre denne angiver en senere dato.

2. Opsigelsen har ikke på nogen måde indflydelse på en deltagende stats pligt til at opfylde enhver forpligtelse, der er indeholdt i denne aftale, og som ifølge folkeretten måtte påhvile den uafhængigt af denne aftale.

Artikel 47

Internationale organisationers deltagelse

1. I tilfælde, hvor en international organisation, jf. artikel 1 i konventionens bilag IX, ikke har kompetence på alle de af aftalen omfattende områder, finder konventionens bilag IX tilsvarende anvendelse på en sådan international organisations deltagelse i denne aftale, bortset fra at følgende bestemmelser i det pågældende bilag ikke finder anvendelse:

- a) artikel 2, første punktum, og
- b) artikel 3, stk. 1.

2. I de tilfælde, hvor en international organisation som omhandlet i artikel 1 i konventionens bilag IX har kompetence på alle de af aftalen omfattede områder, finder følgende bestemmelser anvendelse på en sådan international organisations deltagelse i denne aftale:

- a) På undertegnelses- eller tiltrædelsestidspunktet fremsætter den internationale organisation en erklæring om:
 - i) at den har kompetence på alle områder, der falder ind under denne aftale
 - ii) at dens medlemsstater derfor kun kan blive deltagende stater for de dele af deres territorier, der ikke hører under den internationale organisations ansvarsområde, og
 - iii) at den accepterer staternes rettigheder og forpligtelser i henhold til denne aftale.
- b) En international organisations deltagelse kan i intet tilfælde medføre rettigheder i henhold til denne aftale for den internationale organisations medlemsstater.
- c) I tilfælde af uoverensstemmelse mellem en international organisations forpligtelser i henhold til denne aftale og dens forpligtelser i henhold til aftalen om

oprettelse af organisationen eller nogen retsakt, der er afledt deraf, skal forpligtelserne i henhold til denne aftale have forrang.

Artikel 48

Bilag

1. Bilagene udgør en integrerende del af denne aftale, og en henvisning til denne aftale eller en af dens dele indbefatter, medmindre andet udtrykkeligt er fastsat, en henvisning til de dertil hørende bilag.

2. De deltagende stater kan fra tid til anden revidere bilagene. Sådanne revisioner skal baseres på videnskabelige og tekniske hensyn. Hvis en revision af et bilag vedtages ved konsensus på et møde mellem de deltagende stater, skal den, uanset bestemmelserne i artikel 45, optages i denne aftale og have virkning fra vedtagelsesdagen eller fra en anden dato, der er angivet i revisionen. Hvis en revision af et bilag ikke vedtages ved konsensus på et sådant møde, finder de ændringsprocedurer, der er fastsat i artikel 45, anvendelse.

Artikel 49

Depositaren

De Forenede Nationers Generalsekretær er depositar for denne aftale og eventuelle ændringer og revisioner heraf.

Artikel 50

Autentiske tekster

De arabiske, engelske, franske, kinesiske, russiske og spanske tekster til denne aftale har samme gyldighed.

Til bekræftelse heraf har undertegnede befuldmægtigede, der er behørigt bemyndiget hertil, undertegnet denne aftale.

Åben for undertegnelse i New York, den fjerde december nitten hundrede og femoghalvfems, i et enkelt originaleksemplar, på arabisk, engelsk, fransk, kinesisk, russisk og spansk.

*Bilag I***STANDARDKRAV TIL INDSAMLING OG UDVEKSLING AF DATA***Artikel 1***Generelle principper**

1. Rettidig indsamling, bearbejdning og analyse af data er af afgørende betydning for en effektiv bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande. I dette øjemed er det nødvendigt at have data fra fiskeriet på disse fiskebestande både fra det åbne hav og fra områder under national jurisdiktion, og de skal indsamles og bearbejdes på en sådan måde, at der kan foretages en statistisk brugbar analyse med henblik på bevarelse og forvaltning af fiskeressourcerne. Sådanne data omfatter fangst- og fiskeriindsatsstikker og andre fiskerirelaterede oplysninger såsom fartøjsrelaterede og andre data med henblik på standardisering af fiskeriindsats. De indsamlede data bør også omfatte oplysninger om ikke-målarter og tilknyttede eller afhængige arter. Alle data bør efterprøves for at sikre, at de er nøjagtige. Ugrupperede data skal betragtes som fortrolige. Udbredelse af sådanne data skal foregå under iagttagelse af de betingelser, de er meddelt på.

2. Der skal ydes bistand, herunder uddannelse og økonomisk og faglig bistand til udviklingslandene med henblik på at opbygge kapacitet inden for bevarelse og forvaltning af levende marine ressourcer. Bistanden skal være centreret om at øge kapaciteten til at gennemføre indsamling og efterprøvning af data, observatørprogrammer, dataanalyse og forskningsprojekter med henblik på bestandsvurdering. Videnskabsmænd og ledere fra udviklingslandene skal i størst muligt omfang involveres i bevarelsen og forvaltningen af fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande.

*Artikel 2***Principper for indsamling, bearbejdning og udveksling af data**

Følgende generelle principper skal tages i betragtning ved fastlæggelsen af parametrene for indsamling, bearbejdning og udveksling af data fra fiskeriet på fælles fiskebestande og stærkt vandrende fiskebestande:

- a) staterne skal sørge for, at der fra fartøjer, der fører deres flag, indsamles data om fiskeriaktiviteter under hensyntagen til de særlige karakteristika for hver fangstmetode (f.eks. hvert slæb for trawl, hvert sæt for langline og not, hver opfisket stime for stangfiskeri og hver fiskedag for dørgefiskeri) og i tilstrækkelig detaljeret form til at lette effektiv bestandsvurdering
- b) staterne skal sørge for, at fiskeridataene efterprøves ved hjælp af et passende system
- c) staterne skal indsamle fiskerirelaterede data og andre videnskabelige data til støtte herfor og betids indgive dem i et godkendt format til den berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisation eller det lokale eller regionale fiskeriforvaltningsarrangement, hvis en sådan eller et sådant eksisterer. Ellers bør staterne samarbejde om at udveksle data enten direkte eller gennem andre samarbejdsmekanismer, som de når til enighed om
- d) staterne skal inden for rammerne af lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer eller på anden måde nå til enighed om specifikationer for data og det format, de skal forelægges i, i overensstemmelse med dette bilag og under hensyn til fiskebestandenes art og fiskerierne på disse fiskebestande i regionen. Sådanne organisationer eller arrangementer skal anmode ikke-medlemmer eller ikke-deltagere om at indgive data om relevante fiskeriaktiviteter, der udøves af fartøjer, som fører deres flag
- e) sådanne organisationer eller arrangementer skal bearbejde dataene og betids stille dem til rådighed i et godkendt format for alle interesserede stater på de betingelser, der er fastsat af organisationerne eller arrangementerne, og
- f) videnskabsmænd fra flagstaten og den berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisation eller det berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsarrangement skal analysere data særskilt eller i fællesskab, alt efter hvad der er mest hensigtsmæssigt.

*Artikel 3***Grunddata**

1. Staterne skal indsamle og give den berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisation eller det berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsarrangement adgang til følgende typer data, der skal være tilstrækkelig detaljerede til at lette en effektiv bestandsvurdering i overensstemmelse med godkendte procedurer:

- a) tidsserier for fangst- og fiskeriindsatsstatistikker efter fiskeri og flåde
 - b) samlet fangst efter antal og/eller nominel vægt efter art (både målarter og ikke-målarter) afhængigt af de enkelte fiskerier (Nominel vægt defineres af De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation som landingernes ækvivalent i levende vægt)
 - c) genudsætningsstatistikker, herunder skøn, i det nødvendige omfang, rapporteres som antal eller nominel vægt efter art afhængigt af de enkelte fiskerier
 - d) fiskeriindsatsstatistikker i forbindelse med hver enkelt fangstmetode, og
 - e) position, dato og tidspunkt for fiskeriet og andre statistikker over fiskeriaktiviteter i det fornødne omfang.
2. Staterne skal også i det fornødne omfang indsamle og til den berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisation eller det berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsarrangement indgive oplysninger til støtte for bestandsvurderingen, herunder:
- a) oplysning om fangstens sammensætning efter længde, vægt og køn
 - b) andre biologiske oplysninger til støtte for bestandsvurderingen, såsom oplysning om alder, vægt, rekruttering, udbredelse og bestandsidentitet, og
 - c) anden relevant forskning, herunder undersøgelser af bestandstæthed, biomasseundersøgelser, hydroakustiske undersøgelser, forskning i miljøfaktorer, der påvirker bestandsstørrelsen, samt oceanografiske og økologiske undersøgelser.

Artikel 4

Fartøjsdata og andre oplysninger

1. Staterne skal indsamle følgende typer fartøjsrelaterede data med henblik på standardisering af flådesammensætning og fartøjernes fangsteffekt og omregning mellem forskellige fiskeriindsatsparametre i analysen af fangst- og fiskeriindsatsdata:
- a) fartøjernes identifikation, flagstat og registreringshavn
 - b) fartøjstype
 - c) fartøjsspecifikationer (f.eks. konstruktionsmateriale, byggedato, registerlængde, bruttoregister-tonnage, hovedmaskinernes effekt, lastekapacitet og fangstbevaringsmetoder), og
 - d) beskrivelse af fiskeredskaber (f.eks. typer, redskabsspecifikationer og mængde).
2. Flagstaten skal indsamle følgende oplysninger:
- a) navigations- og positionsbestemmelsesudstyr
 - b) kommunikationsudstyr og internationalt radiokaldesignal, og
 - c) besætningens størrelse.

Artikel 5

Rapportering

Staterne skal sørge for, at fartøjer, der fører deres flag, tilsender deres nationale fiskeriadministration og efter aftale de berørte lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer logbogsdata om fangster og fiskeriindsats, herunder data om fiskeriaktiviteter på det åbne hav med tilstrækkelig stor hyppighed til at opfylde nationale krav og regionale og internationale forpligtelser. Sådanne data skal i det nødvendige omfang sendes pr. radio, telex, telefax eller satellittransmission eller på anden måde.

Artikel 6

Efterprøvning af data

Staterne eller i givet fald de lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer skal etablere mekanismer til efterprøvning af fiskeridata, såsom:

- a) efterprøvning af positioner gennem fartøjsovervågningssystemer
- b) videnskabelige observatørprogrammer til overvågning af fangster, fiskeriindsats, fangstsammensætning (målarter og ikke-målarter) og andre oplysninger om fiskeriaktiviteterne
- c) rapporter om fangstrejser, landinger og omladninger
- d) stikprøveundersøgelser i havn.

*Artikel 7***Dataudveksling**

1. Data der indsamles af flagstaterne, skal udveksles med andre flagstater og de berørte kyststater gennem de relevante lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer. Sådanne organisationer eller arrangementer skal indsamle data og betids stille dem til rådighed i et godkendt format for alle interesserede stater på de betingelser, der er fastlagt af organisationerne eller arrangementerne, med den fornødne fortrolighed omkring ugrupperede data, og de skal i det omfang, det kan lade sig gøre, udvikle databasesystemer, som giver effektiv adgang til data.
 2. På globalt niveau skal indsamling og udbredelse af data ske gennem De Forenede Nationers Levnedsmiddel- og Landbrugsorganisation. I tilfælde, hvor der ikke eksisterer nogen lokale eller regionale fiskeriforvaltningsorganisationer eller -arrangementer, kan den nævnte organisation også gøre det samme på lokalt eller regionalt niveau efter aftale med de berørte stater.
-

*Bilag II***RETNINGSLINJER FOR ANVENDELSE AF PRÆVENTIVE REFERENCEPUNKTER I BEVARELSEN OG FORVALTNINGEN AF FÆLLES FISKEBESTANDE OG STÆRKT VANDRENDE FISKEBESTANDE**

1. Et præventivt referencepunkt er en skønsmæssig værdi, der er beregnet efter en godkendt videnskabelig procedure, som svarer til ressourcens og fiskeriets tilstand, og som kan anvendes som ledetråd i fiskeriforvaltningen.
2. Der skal anvendes to typer præventive referencepunkter: bevarelsesreferencepunkter (begrænsningsreferencepunkter) og forvaltningsreferencepunkter (målreferencepunkter). Begrænsningsreferencepunkterne fastlægges med henblik på at holde fiskeriet inden for sikre biologiske grænser, inden for hvilke fiskebestandene kan give et maksimalt vedvarende udbytte. Målreferencepunkterne fastlægges med henblik på at opfylde forvaltningsmål.
3. Præventive referencepunkter skal være bestandsspecifikke, for at der bl.a. kan tages hensyn til de enkelte fiskebestandes reproduktionskapacitet og genopbygningsevne, karakteristika for fiskerier, der udnytter fiskebestanden, og andre kilder til dødelighed og væsentlige årsager til usikkerhed.
4. Forvaltningsstrategierne skal tage sigte på at opretholde eller genopbygge populationerne af de befiskede fiskebestande, og i det nødvendige omfang tilknyttede eller afhængige arter, på niveauer, der er forenelige med tidligere godkendte præventive referencepunkter. Sådanne referencepunkter skal anvendes til at udløse forud aftalte bevarelses- og forvaltningsaktioner. Forvaltningsstrategierne skal omfatte foranstaltninger, der kan iværksættes, når man nærmer sig de præventive referencepunkter.
5. Forvaltningsstrategierne skal sikre, at risikoen for at overskride begrænsningsreferencepunkterne er meget lille. Hvis en bestand kommer ned under et begrænsningsreferencepunkt, eller hvis der er risiko for, at den kommer ned under et sådant referencepunkt, skal der indledes bevarelses- og forvaltningsaktioner med henblik på at lette fiskebestandens genopbygning. Forvaltningsstrategierne skal sikre, at målreferencepunkterne ikke overskrides på gennemsnitlig basis.
6. Når der kun foreligger utilstrækkelige oplysninger eller ingen oplysninger, der kan danne grundlag for fastlæggelse af referencepunkter for et fiskeri, fastsættes der foreløbige referencepunkter. Foreløbige referencepunkter kan fastlægges ved analogi til lignende og bedre kendte fiskebestande. I sådanne situationer skal fiskeriet gøres til genstand for øget overvågning, således at der kan foretages en revision af de foreløbige referencepunkter, når der foreligger flere oplysninger.
7. Den fiskeridødelighed, som fører til et maksimalt vedvarende udbytte, skal betragtes som en minimumsstandard for begrænsningsreferencepunkterne. Forvaltningsstrategierne for fiskebestande, som ikke er overfisket, skal hindre, at fiskeridødeligheden overstiger det niveau, som svarer til det maksimale vedvarende udbytte, og at biomassen ikke kommer ned under en forud fastlagt tærskel. For overfiskede fiskebestande kan den biomasse, som ville føre til et maksimalt vedvarende udbytte, tjene som genopbygningsmål.

BILAG B

Erklæring vedrørende Det Europæiske Fællesskabs kompetence for så vidt angår spørgsmål henhørende under aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention af 10. december 1982 vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrede fiskearter

(Erklæring fremsat i henhold til artikel 47 i aftalen)

1. I artikel 47, stk. 1, i aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrede fiskearter bestemmes det, at bilag IX til konventionen (undtagen artikel 2, første punktum, og artikel 3, stk. 1) skal gælde tilsvarende for en international organisations deltagelse i aftalen i de tilfælde, hvor en sådan international organisation, jf. konventionens bilag IX, artikel 1, ikke har kompetence på alle de af aftalen omfattede områder.
2. Følgende stater er på nuværende tidspunkt medlemmer af Fællesskabet: Kongeriget Belgien, Kongeriget Danmark, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Helleniske Republik, Kongeriget Spanien, Den Franske Republik, Irland, Den Italienske Republik, Størhertugdømmet Luxembourg, Kongeriget Nederlandene, Republikken Østrig, Den Portugisiske Republik, Republikken Finland, Kongeriget Sverige og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland.
3. Aftalen om gennemførelse af bestemmelserne i De Forenede Nationers havretskonvention vedrørende bevarelse og forvaltning af fælles fiskebestande og stærkt vandrede fiskearter finder, for så vidt angår den kompetence, der overføres til Det Europæiske Fællesskab, anvendelse på de områder, som traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab gælder for, og på de betingelser, der er fastsat i nævnte traktat, navnlig betingelserne i dens artikel 227.
4. Denne erklæring gælder ikke for de af medlemsstaternes områder, som nævnte traktat ikke finder anvendelse på, og berører ikke de retsakter eller holdninger, som de pågældende medlemsstater måtte vedtage i henhold til aftalen på disse områders vegne og i deres interesse.

I. SPØRGSMÅL, HVOR FÆLLESSKABET HAR ENEKOMPETENCE

5. Fællesskabet understreger, at dets medlemsstater har overført kompetence til det for så vidt angår bevarelse og forvaltning af levende akvatiske ressourcer. På dette område er det derfor Fællesskabet, der skal vedtage de relevante regler og forordninger (som medlemsstaterne håndhæver), og Fællesskabet, der har kompetence til at indgå bindende aftaler med tredje-lande eller kompetente organisationer.

Fællesskabets kompetence gælder både for områder under national jurisdiktion og for det åbne hav.

6. Fællesskabet har den reguleringskompetence, der ifølge folkeretten udøves af et fartøjs flagstat, og kan således fastlægge de bevarings- og forvaltningsforanstaltninger for havfiskeriresourcer, der skal gælde for fartøjer, der sejler under medlemsstaternes flag; det har ligeledes kompetence til at sikre, at medlemsstaterne vedtager bestemmelser til gennemførelse af nævnte foranstaltninger.
7. Bestemmelser, der gælder for skibsførere og andre ansvarlige på fiskerfartøjer, f.eks. nægtelse, tilbagetrækning eller suspension af tilladelser til at udøve disse erhverv, henhører dog under medlemsstaternes kompetence i overensstemmelse med deres nationale lovgivning.

Bestemmelserne vedrørende flagstatens udøvelse af jurisdiktion over højsøfartøjer, navnlig bestemmelserne om overtagelse af kontrollen med eller frigivelse af fiskerfartøjer foretaget af andre medlemsstater end fartøjets flagstat, det internationale samarbejde vedrørende håndhævelse samt generhvervelse af kontrollen med egne fartøjer, henhører under medlemsstaternes kompetence under overholdelse af Fællesskabets lovgivning.

II. SPØRGSMÅL, HVOR BÅDE FÆLLESSKABET OG MEDLEMSSTATERNE HAR KOMPETENCE

8. Fællesskabet deler sin kompetence med medlemsstaterne på følgende områder, der er omfattet af aftalen: udviklingslandenes krav, videnskabelig forskning, havnestatsforanstaltninger og bestemmelser vedrørende stater, der ikke er medlemmer af regionale fiskeriorganisationer, eller som ikke er parter i aftalen.

Følgende bestemmelser i aftalen gælder både for Fællesskabet og dets medlemsstater:

- *almindelige bestemmelser*: (artikel 1, 4 og 34-50)
 - *bilæggelse af tvister*: (DEL VIII).
-

BILAG C

Fortolkende erklæringer, der skal deponeres af Fællesskabet og dets medlemsstater ved ratifikation af aftalen

1. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater er af den opfattelse, at udtrykkene »geographical particularities«, »specific characteristics of the sub-region or region«, »socio-economic geographical and environmental factors«, »natural characteristics of that sea« eller tilsvarende udtryk, der bruges til at beskrive et geografisk område, ikke berører staternes folkeretlige rettigheder og pligter.
2. Det Europæiske Fællesskab og medlemsstaterne er enige om, at intet i denne aftale kan fortolkes i modstrid med folkerettens grundsætning om havets frihed.
3. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater er af den opfattelse, at udtrykket »States whose nationals fish on the high seas« ikke kan danne grundlag for en ny jurisdiktion, der er baseret på højsøfiskernes nationalitet og ikke på princippet om flagstatsjurisdiktion.
4. Aftalen giver ikke nogen stat ret til at videreføre eller anvende ensidige foranstaltninger i løbet af den overgangsperiode, der er nævnt i artikel 21, stk. 3. Hvis der ved udløbet heraf ikke er opnået enighed, skal staterne udelukkende følge bestemmelserne i aftalens artikel 21 og 22.

5. Efter Det Europæiske Fællesskabs og dets medlemsstaters opfattelse skal artikel 21 forstås således, at hvis flagstaten erklærer, at den i henhold til artikel 19 vil udøve sin jurisdiktion over et fiskerfartøj, der sejler under dens flag på åbent hav, kan den inspicerende stats myndigheder ikke påberåbe sig nogen yderligere beføjelser i forhold til fartøjet under henvisning til artikel 21.

Enhver tvist i denne forbindelse skal bilægges ifølge bestemmelserne i del VIII i aftalen. Ingen stat kan påberåbe sig sådanne tvister som begrundelse for fortsat at kontrollere et fartøj, som ikke sejler under dens flag.

Desuden anser Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater, at ordet »ulovlige« i aftalens artikel 21, stk. 18, bør fortolkes på baggrund af aftalen som helhed, herunder navnlig artikel 4 og 35.

6. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater erklærer på ny, at alle stater bør afholde sig fra i deres forbindelser at anvende trusler eller magt i overensstemmelse med folkerettens almindelige principper, De Forenede Nationers pagt og De Forenede Nationers havretskonvention.

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater understreger endvidere, at den i artikel 22 nævnte magtanvendelse er en undtagelsesforanstaltning, der kun kan træffes under streng overholdelse af proportionalitetsprincippet, og at den inspicerende stat ved misbrug vil kunne drages til ansvar ifølge folkeretten. Ethvert tilfælde af overtrædelse skal afgøres med fredelige midler og ifølge de gældende procedurer for bilæggelse af tvister.

Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater mener desuden, at de relevante vilkår og betingelser for at borde og foretage inspektioner skal uddybes under hensyn til de relevante principper i folkeretten inden for rammerne af de berørte regionale og lokale fiskeriforvaltningsorganisationer og arrangementer.

7. Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater er af den opfattelse, at flagstaten ved anvendelse af bestemmelserne i artikel 21, stk. 6, 7 og 8, kan være underkastet kravene i sit retssystem, ifølge hvilke de retsforfølgende myndigheder selv kan afgøre, om der skal indledes retsforfølgning, under hensyn til alle sagens kendsgerninger. Beslutninger, som flagstaten træffer på grundlag af sådanne krav, kan ikke fortolkes som en manglende reaktion eller manglende indgriben.

RÅDETS BESLUTNING

af 29. juni 1998

om de nationale myndigheders høring af Den Europæiske Centralbank om udkast til retsforskrifter

(98/415/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 105, stk. 4, og artikel 4 i protokollen om statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank, der er vedføjet som bilag til traktaten,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ⁽³⁾,

idet det handler i overensstemmelse med proceduren i traktatens artikel 106, stk. 6, og i nævnte protokols artikel 42, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Den Europæiske Centralbank (ECB) oprettes, så snart dens direktion er udnævnt;
- (2) ifølge traktaten skal ECB høres af de nationale myndigheder om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder; Rådet fastsætter rammerne og betingelserne for denne høring;
- (3) de nationale myndigheders høringspligt berører ikke disse myndigheders ansvar på de områder, der er underlagt denne bestemmelse; medlemsstaterne hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i overensstemmelse med traktatens artikel 105, stk. 4; listen over særlige emner i denne beslutnings artikel 2 er ikke udtømmende; artikel 2, sjette led, i denne beslutning berører ikke den nuværende kompetencefordeling for foranstaltninger vedrørende tilsyn med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet;

- (4) ESCB's monetære funktioner og transaktioner er fastlagt i statuten for Det Europæiske System af Centralbanker (ESCB) og ECB; de deltagende medlemsstaters centralbanker udgør en integrerende del af ESCB og skal udføre deres funktioner i overensstemmelse med ECB's retningslinjer og instrukser; i tredje fase af Den Økonomiske og Monetære Union (ØMU) hører de ikke-deltagende medlemsstaters myndigheder ECB om udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter;

- (5) så længe nogle medlemsstater ikke deltager i ESCB's monetære politik, vedrører denne beslutning ikke beslutninger truffet af disse medlemsstaters myndigheder i forbindelse med gennemførelsen af deres monetære politik;

- (6) høring af ECB må ikke unødigt forlænge medlemsstaternes vedtagelsesprocedurer for retsforskrifter; dog skal de frister, som gælder for ECB's afgivelse af udtalelse, give ECB mulighed for at behandle de tekster, der forelægges banken, med den fornødne omhu; i særlige hastetilfælde, der f.eks. kan skyldes markedernes følsomhed, og som skal begrundes, kan medlemsstaterne fastsætte en frist på under en måned, som afspejler situationens hastende karakter; navnlig i sådanne tilfælde bør der finde en dialog sted mellem de nationale myndigheder og ECB, så begge parter interesser kan blive tilgodeset;

- (7) i overensstemmelse med protokol nr. 11, stk. 5 og 8, som er knyttet til traktaten, finder denne beslutning ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige, hvis og så længe denne medlemsstat ikke deltager i tredje fase af ØMU;

- (8) fra datoen for oprettelsen af ECB til påbegyndelsen af tredje fase hører de nationale myndigheder ECB, jf. Rådets beslutning 93/717/EF ⁽⁴⁾ og traktatens artikel 109 L, stk. 2 —

⁽¹⁾ EFT C 118 af 17. 4. 1998, s. 11.

⁽²⁾ EFT C 195 af 22. 6. 1998.

⁽³⁾ Udtalelse afgivet den 6. april 1998 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT L 332 af 31. 12. 1993, s. 14.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. I denne beslutning forstås ved:

»deltagende medlemsstat«: en medlemsstat, som har indført den fælles valuta i overensstemmelse med traktaten

»udkast til retsforskrifter«: alle bestemmelser, som bliver retligt bindende og finder generel anvendelse på en medlemsstats område og fastlægger regler for et ubegrænset antal tilfælde og er rettet til et ubegrænset antal fysiske eller juridiske personer.

2. Udkast til retsforskrifter omfatter ikke udkast til bestemmelser, der udelukkende har til formål at gennemføre fællesskabsdirektiver i medlemsstaternes lovgivning.

Artikel 2

1. Medlemsstaternes myndigheder hører ECB om ethvert udkast til retsforskrift inden for dens kompetenceområder i henhold til traktaten og navnlig om:

- valutaforhold
- betalingsmidler
- de nationale centralbanker
- indsamling, udarbejdelse og udgivelse af monetære og finansielle statistikker samt bank-, betalingssystem- og betalingsbalancestatistikker
- clearing- og betalingssystemer
- regler for finansielle institutioner, for så vidt de materielt påvirker de finansielle institutioner og de finansielle markeders stabilitet.

2. Desuden hører myndighederne i de ikke-deltagende medlemsstater ECB om ethvert udkast til retsforskrifter om pengepolitiske instrumenter.

3. Straks efter modtagelsen af et udkast til retsforskrifter underretter ECB de nationale myndigheder, der hører banken, om, hvorvidt udkastet efter ECB's opfattelse ligger inden for dens kompetenceområde.

Artikel 3

1. De nationale myndigheder, som udarbejder udkast til retsforskrifter, kan, hvis de finder det nødvendigt, give ECB en frist til at afgive udtalelse, som skal være på

mindst en måned fra den dato, hvor formanden for ECB modtager meddelelse herom.

2. I særlig hastende tilfælde kan fristen være kortere. I så fald skal den myndighed, der hører ECB, begrunde sagens hastende karakter.

3. ECB kan i god tid anmode om, at fristen forlænges med op til fire uger. Denne anmodning kan ikke uden rimelig grund afvises af den myndighed, der hører ECB.

4. Når fristen er udløbet, forhindrer en manglende udtalelse ikke den nationale myndighed, der hører ECB, i at gå videre med sagen. Hvis ECB's udtalelse modtages efter fristens udløb, sikrer medlemsstaterne dog, at de myndigheder, der er nævnt i artikel 4, gøres bekendt med den.

Artikel 4

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at denne beslutning efterleves. Med henblik herpå sikrer de, at ECB høres på et passende tidspunkt, så den myndighed, der tager initiativ til et udkast til retsforskrift, kan tage hensyn til ECB's udtalelse, inden den træffer afgørelse om indholdet, og at ECB's udtalelse forelægges for den vedtagende myndighed, hvis der er tale om en anden myndighed end den, der udarbejdede de pågældende retsforskrifter.

Artikel 5

1. Denne beslutning finder anvendelse fra den 1. januar 1999.

2. Beslutning 93/717/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 1999.

Artikel 6

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Luxembourg, den 29. juni 1998.

På Rådets vegne

R. COOK

Formand

**Meddelelse om ikrafttrædelse af interimsaftalen om handel og handelsanliggender
med Den Kirgisiske Republik**

Den interimsaftale om handel og handelsanliggender, som Rådet den 22. juli 1997 besluttede at indgå med Den Kirgisiske Republik (jf. EFT L 235 af 26. 8. 1997 og EFT L 323 af 26. 11. 1997, s. 38) træder i kraft den 1. august 1998, da der den 19. juni 1998 var givet underretning om, at de i aftalens artikel 33 omhandlede procedurer var afsluttet af begge parter.
